உ

கடவுள்துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] காலயுக்தி-௵ ஆடி௴ [பகுதி - கூ.
Vol. XVI. July,—August. 1918. No. 9.

பரிபாடல்.

இது கடைச்சங்கநூல்களுளொன்றாக வழங்கப்பட்டுவருவதொரு தொகைநூல். இதன்பெயர்மாத்திரத்தாலே இதிலுள்ள பாடல்களெல்லாம் பரிபாட்டென்னும்பெயருடைய ஒருவகைப் பாக்களாயிருக்கவேண்டுமென்னுமளவிலறியப்பட்டிருந்தது.

இப்பாட்டின்பெயரிலுள்ள நிலைமொழியானது இக்காலத்தில் தமிழ்வழக்கிலில்லாத ஏற்றுவருதற்பொருளுடையதாயிருப்பதை நோக்குமிடத்து இப்பாட்டின்பெயர் பல்லாயிரவருடங்கட்குமுற்பட்டிருந்து வீழ்ந்துபோன பழையதமிழ்வழக்கிலிருந்து தொடர்ந்துவந்திருக்கவேண்டுமென்பது தெளிவாகின்றது.

இப்பாடல்கள் பல்வகைப்பாவடிகளையும் ஏற்றுவருமென்னுமிலக்கணத்தால் இசைநலம் பலவுமுடையனவென்பதும், இன்பம் துதவி வரும் என்னுமிலக்கணத்தாற்சொன்னயம் பொருணயங்களை மிகவுமுடையவாயிருக்குமென்பதும் சொல்லாமலேயறியலாம்.

இத்தகையாற்சிறப்பெய்திய பரிபாடற்பிரபந்தம் தலைச்சங்ககாலத்தில் எத்துணையோபலவிருந்தனவென்பதும், அவை நாளடைவிலிறந்துபடக் கடைச்சங்ககாலத்தில் எழுபதுபாட்டளவில் ஒரு தொகைநூலாயிருந்ததென்பதும் அறியக்கிடத்தலால் இது சங்கநூல்கள் பலவற்றிலும் இக்காலத்தில் மிகவும் அருமையுடையதாயிற்றென்பது யாவருமறியத்தக்கது.

இங்ஙனம் அருமைவாய்ந்த இப்பரிபாடலும் பின்பு காலக்கொடுமையாற்பாதுகாப்பாரின்றி நாளடைவிற்கறையான்வாய்ப்பட்டு வெட்டுண்டு அடியுமுடியுமற்று இன்னநூலென்றறியப்படாது இருபத்திரண்டுபாட்டளவிற்குறுகிக் குற்றுயிரும் குறையுடலுமாயிறந்துபடுநிலைமையையெய்துவதாயிற்று.

இதனைக்கண்ணுற்ற காருணிகரான மஹாமஹோபாத்தியாயர் பிரம்மஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் சங்கநூற்பரிசயத்தால் இது சங்கநூல்களுளொன்றாயிருக்கவேண்டுமென்று கண்டு இதனுடலாகிய எட்டைப்புரட்டிப்பார்த்துப் பிறநூல்களிலுரையாசிரியர்காட்டிய சிலவுறுப்படையாளங்களிருப்பக்கண்டு இது பரிபாடலேயாமென்றுகொண்டு இதனுரைவாக்கியங்களின் பற்பல குறிப்புக்களாலும் வேறுபிற குறிப்புக்களாலும் இதனுரை, ஆசிரியர் பரிமேலழகருரைத்த உரையேயாமென்றறிந்து பிறநூலினுரைமேற்கோள்களாகத் துண்டுபட்டுக்கிடந்த சிற்சிலவுறுப்புக்களை ஆங்காங்குக் கண்டெடுத்துக்கொணர்ந்து அவற்றுள் "ஆயிரம்விரித்த அணங்குடையருந்தலை" என்ற ஒரு பரிபாட்டே இதன் தலையாகிய முதற்பாட்டாயிருக்கவேண்டுமென்று உரையினுதவிகொண்டுதெளிந்து அதனை முதற்கட்சேர்த்துத் தலையுடையதாக்கி ஏனையவற்றை இறுதியிற்சேர்த்துப் பரிசோதித்து அச்சேற்றியுயிர்ப்பித்து உரையுடனுலவிவருமாறு புத்தகரூபமாக்கி வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்புத்தகத்தின் அருமைபெருமையும், ஆராய்ச்சியின் திறமையும் விரிவாயறியவிரும்புவோர் இப்புத்தகத்துள் முகவுரை, பாடினோர்வரலாறு, இசைவகுத்தோர்வரலாறு, உரையாசிரியர் பரிமேலழகர்வரலாறு என்னும் பகுதிகளை நன்குபடித்துப்பார்த்து அறிந்துகொள்ளற்பாலர்.

இப்புத்தகத்தின் பக்கந்தோறும் கீழ்க்குறிப்பில் மூலம், உரை இவற்றில்வந்துள்ள விஷயங்களுக்குப் பிறநூல்வழக்குகளையும் ஆராய்ந்தெடுத்துக்காட்டியிருப்பது மிகவும் அருமைபாராட்டத்தக்கது.

இப்புத்தகத்துள்ள அரும்பதமுதலியவற்றிற்கு இறுதியில் ஒரு அகராதிசெய்து சேர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது.

இப்புத்தகத்தாலறியக்கிடப்பன வேதாகமவழக்கும், உலகவழக்கும், சிங்காரவகைகளும், அலங்காரவகைகளும், இலக்கணவிசேடங்களும், துறைவிசேடங்களும், பிற குறிப்புக்களும் மிகப்பலவுள்ளன.

அவையெல்லாம் இப்புத்தகத்தை வாங்கிப்படித்தறியத்தக்க புலவரால் நன்குணரத்தக்கன. இப்புத்தகத்தின் மூலமும் உரையும் படித்துணரும் பண்டிதர்க்குண்டாகுமகிழ்ச்சி கடலிற்பெரிதாயிருக்கும்; அவர்க்கிந்நூலுமுரையும் குறையுமின்றிக் கிடைக்கப்பெறாத வருத்தம் அதனினும் பெரிதேயாம்.

இங்ஙனம் அருமைவாய்ந்த தமிழ்ப்பழம்பநுவல்கள் பலவற்றையும் பரிசோதித்தச்சிட்டு உலகிற்குதவியும், உதவிக்கொண்டுமிருக்கும் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் ஆயுராரோக்கியமுடையராய் வாழுமாறு இத்தமிழுலகம் பிரார்த்தித்து நன்றிபாராட்டக்கடமைப் பட்டுள்ளது.

இங்ஙனம் ஐயரவர்கள் தமிழ்நூல்களைப்பரிசோதித்து அச்சிட்டுதவிவருதற்குபகாரமாக, அவர்களுடனிருந்து உதவிசெய்துவரும் பண்டிதரிருவர்க்கு மாதவேதனமாகப்பொருளுதவிபுரிந்து ஐயரவர்களையூக்கிவருபவர்களும், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து நிரந்தர அக்ராசனாதிபதிகளும், சென்னைச்சட்டநிருபணசபை அங்கத்தினர்களுமான கௌரவம்பொருந்திய இராமநாதபுரம் மஹாராஜா ராஜராஜேசுவர முத்துராமலிங்கசேதுபதியவர்கள் அரோகதிடகாத்திரமும், ஆயுரபிவிருத்தியுமுடையவர்களாய் வாழுமாறு எல்லாம்வல்ல இறைவன்திருவருளைச்சிந்திப்போமாக.

ஸ்ரீ:

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்

பதினேழாவது வருடக்கொண்டாட்டம்

நம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினேழாம் வருடக்கொண்டாட்டமானது நாளது-ளூ ஆகஸ்டு-மீ 4, 5-உ களில் மதுரைமாநகரில் விக்டோரியா எட்வர்டு ஹால் கட்டிடத்தில் வெகு சிறப்பாக நடைபெற்றது.

உள்ளூரினின்றும் பிறவூர்களினின்றும் வந்துள்ள அறிஞர்களும் பண்டிதர்களும் பிரபுக்களும் பலர் கூடினர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் சாசுவத உப அக்கிராசனாதிபதியும், ஆண்டிபட்டி ஜமீந்தாருமான

ஸ்ரீமான். சா. ராம. மு. சித. பெத்தாச்சி செட்டியாரவர்கள் வேண்டிக் கொள்ள, திருவனந்தபுரம் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜு மகா-ா-ா-ஸ்ரீ கே. ஜி. சேஷையரவர்கள் சபா நாயகராக வீற்றிருக்க ஸபையார் கரகோஷத்துடன் அநுமோதித்தங்கீகரித்தார்கள்.

தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலைமாணவன் சேஷாத்திரியால் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடப்பெற்றது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கௌரவ காரியதரிசி மகா-ா-ா-ஸ்ரீ டி. வி. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் சங்கக் கூட்டத்துக்கு வரமுடியாத அங்கத்தினரும் அபிமானிகளும் அனுப்பிய * தந்திகளையும் கடிதங்களையும் படித்து முடித்து அறிக்கைப்பத்திரம் படித்தார்கள்.

---

*தந்திகள்.

1. மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பஹதூர் P. I. சின்னசாமிப்பிள்ளையவர்கள், பாலக்காடு.
2. ,, காரைக்குடி T. S. முருகேசன் அவர்கள், முத்துப்பேட்டை.
3. ,, S. Rm. S. A. குட்டையன் செட்டியாரவர்கள், கொத்தமங்கலம்.
4. ,, காசிநாதன் செட்டியாரவர்கள், கொத்தமங்கலம்.

கடிதங்கள்.

1. ,, மாட்சிமைதங்கிய கனம். சேதுபதி மஹாராஜா அவர்கள், சங்கத்தின் ஸ்திர அக்கிராசனாதிபதி.
2. ,, ப. அ. முத்துத்தாண்டவராய பிள்ளை அவர்கள், சோழி.
3. ,, T. வேலாயுதம் பிள்ளை அவர்கள், பாலக்காடு.
4. ,, அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள், சுன்னாகம்.
5. ,, மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள், திருச்சிராப்பள்ளி.
6. ,, A. M. சடகோபராமாநுஜாசாரியரவர்கள், வித்வான் (மதராஸ் யூநிவர்ஸிடி) திருச்சிராப்பள்ளி.
7. ,, V. P. சுப்பிரமணிய முதலியாரவர்கள், வெள்ளக்கால்.
8. ,, S. சோமசுந்தரபாரதியவர்கள், M. A., B. L., தூத்துக்குடி.
9. ,, S. வேங்கடராமையர் அவர்கள், கும்பகோணம்.

பின்பு சங்கத்தின் நோக்கத்தையும் அதன் இன்றியமையாமையையும் அது செய்துள்ள வேலையையும்பற்றி ஸ்ரீமத். மஹாமஹோபாத்தியாய வே. சாமிநாதையரவர்கள், 2. இராமநாதபுரம் சப் ஜட்ஜா மக-ள-ள-ஸ்ரீ சுப்பையா முதலியாரவர்கள் 3. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மு. சாம்பசிவநாயனாரவர்கள் 4. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பி. கே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் 5. மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஆலிம் புலவரவர்கள் இவர்கள் தனித்தனி வியந்து பேசினார்கள். தமிழ்வளர்ச்சியைப்பற்றிச் சுன்னாகம் வித்வான் ஸ்ரீமத்-அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களெழுதியனுப்பிய "தமிழ்மொழிப் பரிபாலனம்" என்னும் வியாசம் படிக்கப்பெற்றது.

சபாநாயகரது அபிப்பிராயம் தமிழிலச்சிட்டுப் படிக்கப்பெற்றது.

செந்தமிழுதவிப்பத்திராதிபர் சு. நல்லசிவன் பிள்ளையாற் பாடப்பெற்ற மங்களவாழ்த்துப்பாடல் தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை உதவியுபாத்தியாயர் பண்டிட் M. S. அரிஹரையரவர்களால் இசையுடன் படிக்கப்பெற்றவுடன் சங்கத்தின் சாசுவத உப அக்கிராசனாதிபதியவர்கள் சபாநாயகருக்கு வந்தனோபசாரம் வழங்கி ஸபையோர்க்கெல்லாம் புஷ்பதாம்பூலமளிப்பிக்க மகிழ்வுடன் சபையோர் த்தமிருக்கைக்கெழுந்தருளினர்.

மறுநாட் காலை 8-மணிக்கு மஹாஸபைகூடினவுடன் சங்ககாரியங்களைப்பற்றிச் சில தீர்மானங்கள் செய்யவும், சங்கத்தின் நிரந்தர உப அக்கிராஸனாதிபதியாகிய ஆண்டிபட்டி ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிசெட்டியாரவர்கள் மனமுவந்து, நம் சங்க ஸ்தாபகரான ஸ்ரீமான்-பாண்டித்துரைத்தேவரவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக, அவர்களாற்றொகுத்து வெளியிடப்பட்ட பன்னூற்றிரட்டு என்னும் அரிய புத்தகத்தை இப்பொழுது மூன்றுமுறையாகப் பதிப்பதற்குத் தாம் வேண்டும் பொருளுதவிபுரிவதாக வாக்களித்தபின்பு மஹாமஹோபாத்தியாய பிரும்மஸ்ரீ வே. சாமிநாதையரவர்கள் பரிபாடலையும் அதனுரையையும் அதிற்சொல்லியுள்ள விஷயங்களையும்பற்றிய அருமைபெருமைகளை யாவருமறியும்படி ஒரு பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

பின்பு திருவனந்தபுரம் ஹைகோர்ட்டு வக்கீல் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கே. ஜீ. சங்கரையரவர்கள் காளிதாஸர் காலநிர்ணயத்தைத் தாம் ஆராய்ச்சி செய்தெழுதிய வியாசமொன்று படித்தார்கள். (அது தனியே செந்தமிழில் வெளியிடப்பெறும்.) பின்பு மதுரை ஸ்கூல் பேர்ஸனல் அஸிஸ்

டென்ட் இன்ஸ்பெக்டர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ வி. முத்துசாமி ஐயரவர்கள் M.A., L.T., "நக்கீரர்வாக்குநலம்" என்னும் விஷயமாக நக்கீரதேவர் வாக்குநலங்களை ஆராய்ச்சிமுறையில் ஆங்காங்குள்ளனவற்றை ஒருங்கு திரட்டிப் புலவர்களின்புறும்படி ஒருபந்யாசம் செய்தார்கள்.

பின்பு சபையோர் அமுதருந்தி இளைப்பாறிவந்தவுடன் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பி. கே. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் புகழேந்திப்புலவரது கவித்திறமையைப்பற்றி மிகச்சிறப்பித்து ஒரு பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

அதன்பின் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பொ. முத்தையபிள்ளையவர்கள் திருக்குறள் முதல்நிகாரவாராய்ச்சி என்ற விஷயமாகப் பல குறிப்புகளால் ஒவ்வொருகுறளுக்கும் அதிகாரமுறைமுதலிய சில நுணுக்கங்களைக் காட்டி ஒரு பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

பின்பு மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பழனிவேற்பிள்ளையவர்கள் தாம்பதிப்பிட்டு வெளியிட்ட வரமுருகாற்றுப்படையென்னும் பிரபந்தத்தைப் படித்தார்கள்.

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ பாலகவி. நல்லையா ஆசாரியவர்கள் "பெரிய புராணமும் அப்பூதியடிகளும்" என்னும் விஷயமாய் ஒரு பிரசங்கம் புரிந்தார்கள்.

பின்பு மகா-௱-௱-ஸ்ரீ மதுரை வக்கீல் ஆர். எஸ். நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் "கல்விநிலையும் அதை அபிவிருத்திசெய்யுமுறைகளும்" என்னும் விஷயமாயொரு பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்கள் தாமியற்றிய 'விசுவநாதநாயக்கன்' என்னும் நாடகப்பகுதிலைச் சபையோர்மகிழும்படி படித்து முடித்தார்கள்.

பின்பு மதுரை வக்கீல் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ ராவ்பஹதூர் P. சுப்பராய ஐயரவர்கள் B.A, 'தமிழ்மொழிவளர்த்தல்' என்ற விஷயமாய்த் தமிழ் மொழிவளர்ச்சி நமக்கின்றியமையாதென்பதும் அதன் விஷயமாக மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் செய்திருக்கும் உதவி இவ்வளவென்பதும் இன்னும் செய்யவேண்டும் விஷயங்களிவையென்பதும்பற்றி யொரு பிரசங்கம் செய்தார்கள்.

பின்பு நம்மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் சாசுவத அக்கிராசனாதிபதியாகிய இராமநாதபுரம் மஹாராஜா மாட்சிமைதங்கிய ராஜராஜேஸ்வர முத்துராமலிங்க சேதுபதியவர்களின் மூன்றாவது ராணியார் காலஞ்சென்றமைக்குச் சங்கத்தாருக்குள்ள அநுதாபந்தோன்ற, செந்தமிழ்ப்பத்திராதிபர் ஸ்ரீ. நல்லசிவன்பிள்ளையாற் பாடப்பெற்ற இரங்கற்பாப் படிக்கப்பட்டது.

பின்பு சபாநாயகர் முடிவுரை கூறியவுடன் மஹாமஹோபாத்தியாய ஐயரவர்கள் சபாநாயகருக்கு வந்தனோபசாரஞ் சொல்லியவளவில் ஸபையோர்க்கும் பிறர்க்கும் சங்கம் கௌரவ காரியதரிசியவர்கள் வந்தனோபசாரமளித்தார்கள்.

முடிவில் ஆண்டிபட்டிச்சமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத் திருஞானசம்பந்தக்கவிராயரியற்றிய மங்களவாழ்த்தும், சிவகங்கைச்சமஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீமத் பெரியசாமிக்கவிராயரியற்றிய மங்களவாழ்த்தும் படிக்கப்பெற்றன.

இம்மட்டோடு இவ்வருடக்கொண்டாட்டம் பூரணமாயிற்று.

உ

தமிழ்மொழிப்பரிபாலனம்.*

பண்டைக்காலத்திலே தமிழ்நாட்டரசர்களாகிய சேர சோழ பாண்டியர்களும், சில சிற்றரசர்களும் பிறரும் நன்குமதித்தும், தாங்கள் இனிதுபடித்தும், படிப்பித்தும், படித்து வல்லார்களோடு நூற்பொருள்களை ஆராய்ந்துபாராட்டியும், அவர்களுக்குவேண்டும் பொருள்கொடுத்தும் தமிழ்மொழியைப் பரிபாலித்துவந்தார்கள். அவர் பரிபாலனம் நோக்கிப் பண்டைப்புலவர்களும் பலவகைநூல்களையுஞ் செய்துவைத்தார்கள். அந் நூல்கள், அறம்பொருளின்பங்களை விளக்குதலோடு அவர்கள் கீர்த்திகளையும் விளக்குகின்றன. படித்துப் பயனடைவார்களும் பலராயினர்.

* இது நம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினேழாம் வருடக்கூட்டத்திற் படிக்கும்படி சுன்னாகம் வித்வான் ஸ்ரீமத்- அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்களா லெழுதியனுப்பப்பட்டது.

பின்னர் அவர்போன்ற தமிழபிமானிகள் வரவரக்குறைந்து மறைந்தொழிந்தமையாலும், பொருள்வரவுக்குரிய பிறமொழியைக் கற்பவர் பலராயினமையாலும் வரவர மழுங்கித் தமிழ்மொழி தேய்வதாயிற்று. இதனை நன்குணர்ந்த ஸ்ரீமாந்-பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் இந்தச்சங்கத்தைத் தாபித்து இதன் வாயிலாகப் பழந்தமிழ்நூல்களை அச்சிட்டும், தமிழ்க்கலாசாலைவைத்தும் "செந்தமிழ்"என்னும் பத்திரிகையைப் பிரசரித்தும், பரீக்ஷைநடாத்திப் பரிசில்கொடுத்தும் தமிழ்மொழியை வளர்த்துவந்தார்கள். அவர்காலத்தின்பின் மஹாமகிமை பொருந்திய ராஜராஜேஶ்வர ஸேதுபதிமஹாராஜா அவர்கள் அவைகளை அநுசரித்தும், வேறு வேண்டுவனசெய்தும் இச்சங்கத்தை நடாத்தித் தமிழ்மொழியை வளர்த்துவருகின்றார்கள். இவர்கள் தமிழபிமானம் வியக்கற்பாலது.

இவர்கள் தமிழ்மொழி வளர்ச்சியின்பொருட்டுச் செய்யும் முயற்சியில் உயர்ச்சியுடையாராயினும் அதிகாரம், செல்வம் முதலியவற்றாற் சிறந்துவிளங்குந் தமிழ்நாட்டுப்பிரபுக்களின் துணையும், பிறர்துணையும், தமிழ்ப்பண்டிதர்கள்துணையும் வேண்டும். சங்கத்திற்குத் தங்களால் இயன்ற பொருள்கொடுத்தல் வேண்டும். சங்கத்தில் அச்சிட்ட புத்தகங்களையும், செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையையும் விலைக்குவாங்கிப் படித்தல் வேண்டும். தமிழ் அறிந்தோர் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைக்கு ஏற்றவிடயங்களை எழுதிவரல்வேண்டும். தத்தம் புத்திரர்களைத் தனித்தமிழ்ப் பரீக்ஷைக்குச்செல்லுமாறு படிப்பிக்கவேண்டும். புத்திரர்கள் இம்மைப் பயனை அறிவிக்கும் பிறமொழிகளைமாத்திரம் படித்தல் போதுமா? இம்மை மறுமை என்னும் இருமைப்பயன்களையும் அறிவிக்குந் தமிழ்மொழியையும் படிக்கவேண்டாமா?

சங்கப்புத்தகங்களையும், பத்திரிகையையும் வாங்கிப்படிப்போர் தொகையும், பத்திரிகைக்கு விடயம் எழுதும் அறிஞர்தொகையும், தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷைக்குச்செல்வோர் தொகையும் குறையுமாயின்; தமிழ்மொழிவளர்ச்சி எங்ஙனம் சித்திக்கும்!

இப்போதுதோன்றிய சில நூல்களிலும், உரைகளிலும், சில பாடசாலைப் புத்தகங்களிலும், சில விஞ்ஞாபனங்களிலும், தனிக்கவிகளிலும் குன்றக்கூறல், கூறியதுகூறல் முதலிய வழுக்களும் அந்நியபாஷைச்

சொற்களும், அந்நியபாஷை நடைகளுமாகிய களைகள்முளைத்துத் தோன்றிக் கறுத்துவளர்ந்து நற்றமிழ் என்னும் நெற்பயிரை முற்ற நெருக்கிக் கருந்தமிழாக்குகின்றன. படிப்பாருள்ளும் பலர் அங்கீகரிக் கின்றனர். இவ்வாறுய களைகளை இவை இவை என்று காட்டி அறிஞ ராயுள்ளோர் களைதல் நற்றமிழ்வளர்ச்சிக்கு அவசியமன்றோ! வழுக் களை நோக்காது பாயிரங்கொடுப்பார் கருத்தென்னை!

ஒருவர் ஒரு நூலிலே "பேரவாநசை" "தெற்றனவுரைத்தி" "யாதிது விபரமென்னே" "வேதவைத்திகம்"என்று பாடினர். மற்றொரு வர் "இருக்கினெடுநான்மறை"என்று பாடினர். மற்றொருவர் "முருகு பண்புப்பகுபதம்"என்றார். உரைகாரருள் ஒருவர் "மதுத்தண்டு-ஒரு பூண்டு" என்றார். மற்றொருவர் "நிலவு - சந்திரகிரகணம்"என்றார். பாடசாலைப்புத்தககாரர் சிலர் "பராக்குப்பார்த்தல்" "வேலைகாலியான வுடன்" "உடம்பும் மரத்துப்போய்விட்டது" "இராமன் என்றழைக்கப் படும் அரசன்" "நித்திரைபண்ணிக்கொண்டிருப்பான்"என்று எழுதி னர். விஞ்ஞாபனங்களிலே "இத்தாற் சகலரும் அறிக." "மகோபந் யாசம்" "அக்கிராசனம் வகிப்பார்" "இந்துமத உபந்யாசம்" "சமயி கள் அழைக்கப்படுகிறார்"என்று எழுதுவர். இவ்வாறு வருவன பல.

இங்ஙனம் வரும் வழுக்களை ஆங்காங்குள்ள அறிஞர்கள் கண்டித் துத் திருத்துதலும், பாடசாலைக்குச் சுத்தமானபுத்தகங்களை எழுதி அச்சிடுவித்தலும் தமிழ்வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும்.

பலர்க்கும் பயன்படுவனவாய் ஏட்டிலிருக்கும் பழந்தமிழ்நூல்களைப் பரிசோதிப்பித்து அதிகமாக அச்சிடுவித்தலும், உரையில்லாத நூல்க ளுள்ளே தக்கனவற்றிற்கு உரைசெய்வித்து அச்சிடுவித்தலும், வட மொழியிலுள்ள நூல்களுள்ளே வேண்டியநூல்களைத் தமிழ்மொழியிற் பெயர்ப்பித்து அச்சிடுவித்தலும், தகரவர்க்கம் வரையிலே அச்சிட்ட தமிழ்ச்சொல்லகராதியை முற்றமுடித்தலும், இதுவரையும் எழுதப் பட்ட தமிழ்ப்பரீக்ஷை வினாக்களை ஒரு புத்தகமாக்கி அச்சிடுதலும்,

இன்னும் பரிசிற்றொகையை உயர்த்திக்கொடுத்தாவது அரசினர் மதிக்கும்படி செய்வித்தாவது வேறுவழிசெய்தாவது பலரைத் தமிழ்படிக்கச்செய்தலும், செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையைப் பலரும்வாங்கிப் படிக்கச் செய்தலும் பிறவுமாகத் தமிழ்மொழிவளர்ச்சிக்குப் பலசெயல்கள் செய்யலாம் என்று கருதுகின்றும்.

இவற்றுள்ளே அங்கீகாரமாகத்தோன்றுங் காரியங்களைச் சங்கத்தார் செய்யுமாறு ஆலவாயவிர்சடைக்கடவுள் திருவருள்புரிக.

இங்ஙனம்,

சென்னகம்,
காலயுக்தி-ௗ
வைகாசிமீ
௨௨௳.

தங்கள் சங்கத்தாருள் ஒருவன்,
அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

௳

அக்கிராசனர் பிரசங்கம். *

சங்கப் புலவரொடு தாமிருந்து தண்டமிழைத்
துங்கம் பெறப்புரந்த சுந்தரரின்—பங்கசத்தாள்
சென்னி மிசைவைப்பாஞ் செந்தமிழ்ச் சங்கமிது
மன்னி வளரும் பொருட்டு.

பல்கலையாயும் பல்சான்றீரே !

நும்மனோர்குழுமிய இவ்வவையின்கண் தலைமையேற்றுக்கோடற்குரிய பண்பும் ஆற்றலும் ஒரு சிறிது மில்லேனாயினும், தமிழன்னையின்பால் யான்கொண்டுள்ள பேரன்பும், இம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம் புரப்பவராய்ச் செந்தமிழ்வளர்க்கு முரிமையும் போற்றுந்திறனும் பெற்றுப் புகழ்வாய்ந்த மாண்பினரும் என் நண்பருமாகிய கௌரவம் பொருந்திய ஸ்ரீமாந்-இராஜாதிராஜ முத்துவிஜயரகுநாத ராஜராஜேசுவர முத்துராமலிங்கசேதுபதி மன்னரது ஆணையை மறுக்க வலியின்மையுமே என்னை இப் பெரும்பதவி வகிக்க இசைவித்தன. இப் பதவி

---

* இது மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் 17-வது வருடக்கொண்டாட்டத்தில் திருவனந்தபுரம் ஹைக்கோர்ட்டு ஜட்ஜி மகா-ா-ஸ்ரீ கே. ஜி. சேஷையரவர்கள் படித்தது.

வகிக்கும்வண்ணம் என்மாட்டுக் கௌரவம்காட்டின நமது சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியவர்கட்கும் சங்கத்தைச்சேர்ந்த ஏனையோர்கட்கும் என்னன்றி செலுத்துவன்.

இன்றைத்தினம் ஆகஸ்டு௴ 4 உ என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான்கு வருடங்கட்கு முன்பு 1914-ஷ்௴ இதே தேதியில் ஜர்மானியர் துரைத்தனமுறை வழுவி, பெல்ஜியராஜ்யத்திற் கடக்க, பெல்ஜிய மன்னன் நம் சக்கரவர்த்திப்பெருமானிடம் உதவிவேண்ட, நம் காவலர் பெருமான் பெல்ஜியத்திற்குற்ற பேரிடரை நீக்கி அச்சிறு ராஜ்யத்தின் சுதந்திரத்தை ஜர்மானிய அரசனது கொடுங்கோன்முறைமைக்கு இரையாகவிடாமல் மீட்டுதற்காக, தர்மப்போர்புரியத்தலைப்பட்டன ரென்பது எல்லோரும் நன்கறிந்தவிஷயம். தர்மமும் அதர்மமும் ஒன்றோடொன்று போர்புரிந்தால், அதர்மம் எவ்வளவு வலியுடைய தாய்த்தோன்றினும், கடைசியில் தர்மமே ஜயிக்கும் என்பதற்கு மஹா பாரதப்போரே நற்சான்றாகும். மஹாபாரதப்போரோ பதினெண் தினங்களேநிகழ்ந்ததாகப் புராணம்கூறும். இக்கொடும்போரோ இந்நான்கு வருடங்களாக ஓயாமுயற்சியுடன்செய்யப்பெற்றும் இன்னு முடியவில்லை. இதனால் உலகத்திற்கு இதுகாறுமேற்பட்ட கஷ்டமும் நஷ்டமும் அளவிடற்பாலதல்ல. போர் நிகழுமிடமட்டுமன்றி உலக முழுதுமே பல்லாற்றானும் கருங்கலியால்வருந்தித் துன்புறுவதை யாரே மனம்பதைக்காமல் நினைக்கவல்லார்! துஷ்ட நிக்ரகமும் சிஷ்ட பரிபாலனமும் உரிமையாகக்கொண்ட இறைவர்க்கிறையான பரம்பர னருளாற் கடிதில் நம் ஆங்கிலஸாம்ராஜ்யமும் அத்துடன் ஐக்யங் கொண்டுள்ள ராஜ்யங்களும் முற்றும் ஜெயம்பெற்று வெற்றிமாலையை மேதகப்புனைந்து, வையகத்தின் துயர்தீர்க்க இன்று ஆங்கில அரசாட்சிக் குட்பட்ட எல்லாநாடுகளிலும் ஜனங்களனைவரும் கடவுளைவேண்டுவ ராவார். நாமும் அவ்வண்ணமே தமிழ்க்கடவுளை யொருமனதுடன் வேண்டுவோமாக. சீக்கிரத்தில் நம்மவர் இவ்வன்போரில் வெற்றிபெற வும், உலகில் தீயவெலாமாழ்ந்து அறம்பொருள் இன்பம் பெருகவும் கடவுள் பூர்ணமாய் அருள்புரிவாராக!

நம் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினைமூாவது ஆட்டைத்திரு நாள் கொண்டாட இன்று கூடியிருக்கின்றோம். ஹிந்துதர்ம சாஸ்திரத்

தின்படி பதினாறுவதுவயதுமுடிய வாலிபப்பருவம் நீங்கலாகும். பாலப்ராயத்தைவிட்டு யௌவனப்ராயத்தை இப்பொழுது இச் சங்க மடைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நீங்கின இளமைப்பருவத்தில் நம் சங்கம் செய்துவந்த பெருங்காரியங்கள் எத்துணையென்பது இச்சங்கத்தால் வெளியிடப்பட்டுவருகிற "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகையாலும், சங்கம் பதிப்பித்துள்ள அரிய நூல்களாலும் இனிதறியக்கிடக்கின்றது. தமிழ் நாட்டாரது இக்காலவாழ்வுக்கு அநுகுணமானவறிவையூட்டச் சங்கம் முயற்சிசெய்யவில்லையென்று சிலர் குறைகூறுவது கேட்டுள்ளேன். "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகை வாயிலாக வெளிவரும் விஷயங்களும், சங்கம் பதிப்பித்து வெளியிட்ட நூல்களும் பொதுஜனங்கட்கு உபயோக மற்றனவென்றும், அதனாற் சங்கத்தின்முயற்சிகள் தக்கவழியிற்செலுத்தப்படவில்லையென்றும் பழிகூறுவர் சிலர். ஆனால் இத்தகையோர் மனக்காட்சிவிசாலமற்றதென்றே சொல்லவேண்டும். சின்னாள்முன் தமிழ்ப்பாஷையடைந்திருந்தநிலைமையையும் தற்பொழுது அதற்கு இச் சங்கத்தின் காரணமாய் உற்றிருக்கும் ஸ்திதியையும் கவனித்தால் இவ்வாறு பழிகூறற்கு இடமிராது. சங்கமேற்பட்டகாலத்திற்குமுன் தமிழ்க்கலைஞர் பலருமிருந்தனராயினும் அவர் ஆங்காங்கு குடத்திலேற்றிய விளக்கைப்போலப் பதுங்கிக்கிடந்தனர். தமிழபிமானிகளை ஒருவன் விரல்களாற் கணக்கிடலாகும். பண்டைக்காலத்து வழக்கம் போல ஆசிரியனைத்தேடி மாணவர் கல்விகற்கப்போகும் சம்பிரதாயம் இல்லாததால், நாட்டில் தமிழொளி மங்கலடைந்தேயிருந்தது. அக் காலத்து ஆங்கிலங்கற்றுவந்தஆடவர் பெரும்பான்மையரும் தமிழையுந் தமிழாசிரியனையும் அசட்டைசெய்துவருவது வழக்கமாயிருந்தது. அம்மையப்பபிள்ளையை மாணவர்கள் படுத்தியபாடுகள் யாரேஅறியார்! ஆகவே தமிழ்நாட்டில் நல்லாசிரியனைநாடித் தமிழ்படிப்பாருமில்லை. பள்ளிக்கூடங்களில் பரீக்ஷைகட்காகக் கற்பிக்கப்பட்டுவந்த தமிழ்க்கல்வியும் பயனொன்றும் விளைக்காது வீணேமுடிந்தது. தமிழ்ப்பாஷையின் கிளர்ச்சியுங்குன்றிவந்தது. செல்வாக்கும் குறைந்தது. இத்தகையிடரிலகப்பட்டு வருந்தும் தமிழை வளர்க்கும்பொருட்டே ஸ்ரீமான்-பாண்டித்துரைத்தேவரவர்கள் இச்சங்கத்தை நிறுவியது. சுவையிலுங் கவித்திறத்திலும் பொருள்விளக்குமாற்றலிலும் ஏனையபாஷைகளுக்குச் சற்றுங்குறையாது தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் நம் ஜீவபாஷைக்கு

ஜனங்களின் அனுதாரவாலேற்பட்ட தள்ளாட்டத்தைப்போக்கி அதற்குயிரும் வலியும் பெருக்கி, அபிமானத்தோடெல்லாரும் அதைக் கொண்டாடி மேன்மேலும் அதன் மேன்மையோங்க முயற்சிசெய்யத் தூண்டிவருவது இச் சங்கமன்றோ! இப் பேரவையிற் பண்டிதசிகாமணிகளும் தமிழபிமானிகளும் ஒருங்கே கூடியிருக்கும் இவ் வானந்தக் காட்சி, பதினைந்து வருடங்கட்குமுன் காண்டலெத்துணை அரிதாயிருக்குமென்பது சொல்லவும்வேண்டுமோ? தமிழ் ஏற்கனவே வனப்புந் திறமும்பெற்றுத் தென் இந்தியாவின் பூர்வீகநாகரிகத்திற்குச்சாதகமும் இருப்பிடமுமாகியிலங்கியதோடு,நாம்குழவிப்பருவமுதல் எங்கும்யாண்டும் இன்பிலும் துன்பிலும் நம் தாய்ப்பாஷையாகப்பயின்று வருவதற்குரிய பாஷையாயிருந்தும், சமீபகாலத்திலே அதைச்சிராய்ப்பேசுவதிலும் கற்பதிலும் பரப்புதலிலும் நாமாசைகொண்டவராய்க் காணப்படுகிறோம். இந்தஸ்வபாஷாபிமானம் நம்மிடம் ஜனித்து வளர்தற்கு இச் சங்கம் புரிந்த உதவி பெரிதேயாகும். இத்துடன் நில்லாது, அறிஞர் யாவரும் தம்மாலீட்டப்பட்டுள்ள கலைஞானத்தைப் பலருமறிந்துய்யச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகையில் வெளியிட இடங்கொடுத்துத் தமிழரின் ஞானப்பெருக்கத்திற்கு ஏறுவாயும் நம் சங்கம் நிற்கின்றது. பன்னூண் முன்னரே பதுங்கியொளித்த தொன்னூல்பலவும்துலங்கப்பதித்துத் தமிழர்க்கு மனமகிழ்ச்சி ஏராளமாய் ஊட்டி வந்திருக்கின்றது. ஈண்டு வேறொருவிஷயமும் கவனிக்கத்தக்கது. நம் பாஷையை மாணவர் மறந்திடச்சர்வகலாசாலையார் வரையற்றவுபாயங்கள் இப்பொழுது சில வருடங்களாகச் செய்துவருகின்றனர். சின்னாண்முன்னர் ஆங்கிலக் கல்லூரிகளில் பெயருக்காவது தமிழ்ப்பாடங்கள் உயர்தரப்பரீட்சைகட்கும் ஏற்பட்டிருந்தன. இப்போழ்தோ அப் பட்டாங்கும் போய்விட்டது! ஆங்கிலப்பயிற்சிக்குத்துணையாக லோஜர்மன், காதிக், முதலான பாஷைகளின் தத்வங்களையும் ரகசியங்களையும் படிக்கநேர்ந்த இவ் வவசரத்தில் மாணவர் நாட்டுப்பாஷையான தமிழையும் படிக்க அவகாசங்கிடைப்பது எங்ஙனம்? அதுபற்றியே தமிழ்முதலிய தேச பாஷைகள் சர்வகலாசாலைப்பரீட்சைகளினின்று முழுதும்நீக்கிவிடப் பட்டனபோலும். நம்மாணவர்களிடையில் தமிழ் நடமாடாதிருத்தல் போதாதென்று நினைத்து, உருது அல்லது ஹிந்திபாஷையை நாம் பேசும் பாஷையாய்ச்செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் ஆங்கிலங்கற்ற அற்புதர் அநேகர் தற்பொழுது கூறுவதுமுண்டு. பல்லாற்றானும்

இங்ஙனம் நம் அரும்பெறலன்னையாம் தமிழ்மாதை அலங்கோலப் படுத்த முயன்றுவரும் இத் தருணத்தில், நம் சங்கம் ஆதிமுதல் ஆங்கிலக் கல்விச்சாலைகளிற் படிக்கும் மாணவர்கட்குத் தமிழ்ப்பரீக்ஷைகள் ஏற்படுத்தி, விஜயிகட்குப் பரிசுகளுமளித்து, தேசீயச்சிறுவரிடத்துத் தமிழின் சீர்சிதையாமற் காத்துவருகின்றது. இவ்வருஞ்செயல்கட்குத் தமிழ்நண்பர் யாண்டும் சங்கத்திற்கு நன்றிபாராட்டுங் கடமைப்பாடுடையராவர்.

இளம்பிராயத்தில் நம் சங்கம் நிறைவேற்றியது வியக்கத்தக்கதேயாயினும், மேல் அதற்கு நேருங்கடமை சாலவும் பெரிதேயாகும். இக்காலத்தில் பிராசீனநாட்டார்கள் தம்முட் கிளம்பியிருக்கும் தேசீய வபிமான எழுச்சியால் ஏற்பட்ட பலவிஷயங்களில் ஒரு முக்ய விஷயம் தேசீய வித்யாப்பியாசம். நாகரிகநாடுகளென்று மதிக்கக்கூடிய நாடுகளுள் இந்தியாநீங்கலாக வேறொவ்வொரு நாட்டிலும் அத்தேசத்திய பாஷையிலே கல்வி கற்பது வழக்கம். நம நாட்டில்மாத்திரம் தாய்மொழியைவிட்டுப் பிறமொழியிற் கல்விபுகட்டிவருகிறார்கள். அன்றியும் இங்கு நிகழும் போதனுமுறையும் விதேசமுறையென்றே கூறவேண்டும். நங்காட்டின் நன்மைவளர்ச்சிக்கு அம்முறையை மாற்றவேண்டுமென்ற எண்ணம் சென்ற சிலகாலமாக ஜனங்களின் மனதைப் பற்றியிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்தை ஆராய்ந்துள்ளோர்யாவரும் நந்நாடு நலன்மிகப்பெறவேண்டுமானல், நங்கலாசாலைகளிலும் ஏனைய் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்விகற்கக் கருவியாகநடைபெறவேண்டியவை நந்நாட்டுச்செம்மொழிகளே என்கின்றனர். எவ்வாறு பழக்கமில்லாத உணவைப்புகட்டினல் அது சீர்ணமாகாது தேகத்திற்கு அஹிதம் விளைக்கின்றதோ, அதுபோலப்பிறமொழிவழிக் கல்வியூட்டப்பெற்றால் அது நமக்குரியதாய் நிலைத்துப்பயனளிப்பதில்லை என்பது அவர்கள் திண்ணமான கொள்கை. "கல்வியினூங்கில்லைச்சிற்றுயிர்க்குற்றதுணை" என்று கூறியது ஆங்கிலமொழிவழக்கினிற்கும்கல்வியைமாத்திரந்தானு உத்தேசித்துக்கூறியது? நம் நாட்டார் பலரும் ஆங்கிலத்தில் கல்வி பயில ஆற்றலற்றவர்களாயிருக்கிறார்கள். அவர்கட்குப் புத்திநுட்பமெவ்வளவுதான் இருந்தபோதிலும், ஆங்கிலம்பயில அளவில் ஊதியச் செலவு வேண்டிவருவதால், வறுமையின்கொடுமையால் ஆங்கிலவழி அணுகவும் அவர்களால் முடியாது. அதனல் தேசீயபாஷையில் கல்வி

நற்குமுறை ஏற்படாவிட்டால் நம்மவர் பெரும்பான்மையரும் அறிவி னொளிபற்றவராய்ப் பூதேவிக்குப் பாரமாய் முடிவர். "ஒரு மனிதனை அவன் வித்யாதனம்பெறுதற்குமுன் னிருந்ததைவிட மிகச்சிறந்த வேலைக்காரனாக்குவதற்கு மாத்திரமன்று, ஒரு வேலைக்காரனை முன் னிலும் மிக்க நலம்பொருந்தியவனாக்கவும் நாம் கல்வி ஆவசியகமென்று தேர்ந்துரைக்கின்றோம்" என்றார் ஸர் ஜான்லபக்கென்ற ஆங்கில கலை ஞர். மனிதனுக்கு நலமளிக்குங்கருவி கல்வியேயாகும். பற்பல விஷ யங்களை ஆய்ந்தறிந்து, நற்குண நற்செய்கைகளமையப்பெற்று, பௌதி கம், மானஸிகம் ஆமுஷ்மிகம் ஆகிய எல்லாக்காரியங்களிலும், செவ்வனே ஒழுகுதற்குக் கல்வி இன்றியமையாத ஸாதனமாகும். நம் நாட்டு ஜனசமூகம் பொதுவாய்க் கல்வியின்பயனடைந்துய்யவேண்டு மானால், நம்பால் இயற்கையிலேயே அமைந்துள்ள நம்முன்னோர் விளக்கிய உயர்ந்தவுண்மைகளைத்தெற்றெனவிளக்கும்தேசியபாஷையில் கல்வியெய்தப்பெறவேண்டும். ஒரு தேசத்தாராவது தம் நாட்டுப் பாஷையாலன்றி வேறொரு ஸாதனத்தாலும் ஒருபொழுதும் உண்மை யாக நாகரிகத்தையும் கல்வியையும் பெற்றிலர் என்பது சரித்திர வாராய்ச்சியால் விளங்கும். ஒரு ஜாதியாரின் ஒற்றுமைவளர்ச்சிக்கு, அவரதுமொழியும், அம்மொழியிலமைந்த நூல்கள்விளக்கும் அரும் பெரும்போதனைகளும், அவர் அப்போதனைகளின் பயனுய்க் கைக் கொண்டனுஷ்டித்துவரும் ஒழுக்கங்களும் உதவிக்கருவிகளாய் ஏற் படும். நம்மவர் முற்பட்டுயர ஆங்கிலம்போன்ற விதேசபாஷையின் அறிவால் அதிகம் பலன்விளையுமென்று நினைத்தல் பிழையாகும். ஆங்கில சாம்ராஜ்யத்தினது பற்பல அங்கங்கள் தம்முள் ஐக்யமுற்று, அவற்றின் பரஸ்பரஸஹவாஸத்திற்கு எத்தனையோ ஆவசியகமாகும் ஆங்கிலமொழியின் உபயோகத்தை யான் குன்றக்கூறவில்லை. ஆனால் ஒரு ஜாதியார்க்கு உரியனவான உயர்ந்த மனோபாவங்களும் உத்தம உயிர்வாழ்கைக்குவேண்டிய உண்மைகளும் உபதேசங்களும் அவர்க ளாண்டுவரும் ஸ்வபாஷையில் முன்னர் அமைக்கப்பெற்றனபோல இன்னும் அமைக்கப்பெற்றால்மாத்திரமே பயன்படுவனவாம். ஒவ் வொருநாட்டுமக்கள் திரட்சிக்கும் ஏனையநாட்டுமக்கள்தொகுதிகட் கில்லாத சிறப்புக்குணங்கள் உள்ளனவாகையால், வையகத்தின் அறிவு விசாலத்திற்கும், நல்லொழுக்கப்பெருக்கத்திற்கும், நல்வளர்ச்சிக்கும், நாகரிகக்கிளர்ச்சிக்கும் அவ்வம்மக்கள் தொகுதியும் அவரவர்க்குரிய

விதம் உதவவேண்டும். அம்மாதிரி நம்மவரும் உதவவேண்டுமானால், நம் தாய்மொழிவளர்ச்சியாலேதான் அவரினின்று அவ்வுதவி உலகம் பெறும். நந்நாட்டு எல்லாமக்கட்கும் ஆங்கிலங்கற்றுத்தேர்தலியலாது. அவ்வாறியன்றாலும், அம்மொழியின் இயல்புக்கு முற்றிலும் மாறாகும் நம்மவர் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்குரிய இயற்கைக்கருவியாய் அப்பாஷை ஒருகாலுமமையாது. இக் காரணத்தாற்றான் ஒவ்வொரு நிறத்தாரின் வித்யாபிவிருத்திக்கும் அவ்வவரது தாய்மொழியே கருவியாகவேண்டுமென்று சாதிப்பது. தாய்மொழியிற் கல்விகற்றால்தான் அக்கல்வி அம்மொழியாளர்க்கு நிலையுற்றவுடைமையாகும். அக்கல்வியே கற்றவர்க்குக் கேடில் விழுச்செல்வம். அவ்விதங்கற்ற கல்வியே ஒருவனுயிரிடத்தே தங்கி 'எழுமையுமேமாப்புடைத்து' அதனால்,

> விலங்கொடுமக்களனையரிலங்கு நூல்
> கற்றாரோடேனையவர்.

என்ற திருக்குறளின் கருத்தையறிந்து, நந்நாட்டில் மனிதப்பிறப்பைக் கடவுள்கிருபையாற் பெற்றவர் மிருகங்களாகத்திரியாமலிருக்க, நம் தாய்மொழிவாயிலானே வறியோரும் கல்வியும், அதினின்றுவிளையும் அறிவும் பெறற்கு இச்சங்கமும் சங்கத்தினங்கத்தினர்களும் விடா முயற்சிசெய்யவேண்டியது முக்கியகடமை என்று கூறவேண்டும்.

தமிழ்மொழி வாயிலாக இக்காலத்திற்கேற்ற கல்விபயிற்ற முடியாதென்று சாதிப்பார்கூறும் ஓர் முக்கிய ஆக்ஷேபம் தமிழ்ப்பாஷையில் சாத்திரக்கலைகள் கற்றற்கேற்ற பாடபுஸ்தகங்களில்லாமையும், வேண்டியபுத்தகங்களியற்றமுடியாமையுமாம் ! வேண்டிய புத்தகங்கள் தமிழில் ஏற்படவில்லையென்பது மெய்யே; ஆனால் தேசியபாஷையிலேயே, கல்விகற்பித்தலில் ஊக்கஞ்செலுத்தி முயன்றால் புத்தகங்களோ ஏற்படா ? படிப்பவருளரேல், பாடபுத்தகங்கள் முறையேதோன்றும். இவ்விஷயத்தில் ஜப்பான்தேசம் நமக்கு நெறிகாட்டும். சகல நூல்களும் சாத்திரங்களும் ஜப்பான் பாஷையிலேயே போதிக்கப்படவேண்டுமென்ற உத்தேசத்தோடு கௌண்ட் ஒகூமா என்ற ஜப்பானியபிரபு 1882-ல் வஸிடா ஸர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தினர். போதிய பாடப்

புத்தகங்களில்லாமையால் நேருங்கஷ்டத்தை நீக்குவானென்றே அக் கலாசாலையில் ஒரச்சியந்திரசாலை அமைத்து, தக்கபுத்தகங்கள் வரையச்செய்து பதிப்பித்தார். அங்கு சகல மேனாட்டுச்சாத்திர அறிவையும் மாணவர் ஜப்பான் பாஷைவாயிலாக இப்பொழுது பெறுகின்றனர். அக் கலாசாலையில் இப்பொழுது 180-போதகாசிரியர்களும் 7000-மாணவர்களுமுளராம். ஐம்பது வருடங்கட்குமுன் ஜப்பான் பாஷையின் நிலைமை நந்நாட்டில் நம்மொழிகள் இப்பொழுதடைந்திருக்கும் நிலைமைக்குச் சற்றேனும் மேலதாயிருக்கவில்லை. இந்தியாதேசத்தும் ஹரித்வாரத்துள்ள குருகுலத்தில் உயர்தரக்கல்வி தேசியபாஷையொன்றில் செவ்வனே பயிற்றப்பெற்றுவருகிறது. பரோடாராஜ்யத்தில் "கலாபவன்" என்ற கைத்தொழிற்பாடசாலையில் சாத்திரங்களனைத்தும் ஸ்வபாஷையிலே கற்பித்துவருகின்றனர். புனாவில் சமீபத்தில் ஏற்படுத்தப்பெற்ற ஸ்த்ரீவித்யாலயத்தும் அவ்வாறே முயன்றுவருகின்றனர். அஃதன்றாக, தமிழில் உயர்தரக்கல்வி பயிற்றல் முடியாதென்றகூற்று வீண்கூற்றேயன்றோ? நந்தமிழில் இற்றைப்பொழுதே அரும்பெரு நூல்கள் அளவிலாதமைந்துள. 'சுதேசமித்திரன்' போன்ற தினசரி பத்திரிகைகளும் 'விவேகபோதினி' 'விவேகசிந்தாமணி' போன்ற நற்றமிழ் மாசிகைகளும் நாடெங்கும் நடைபெற்று, சமயோசிதம்போற் சொற்றொடர்களமைத்துத் தமிழ்மொழியைப் பெருக்கிவருகின்றன. இத்தகைய இருநிதி தமிழகத்திற்குக்கிடைத்திருக்க, அந்நிதியும் நம் முன்னோர்கட்குக் கல்வித்தேர்ச்சியும் நாகரிகமுமடையப் பெரியவோர் கருவியாய்நின்றதுபோல நம் பின்னோர்கட்குமவ்வாறு பயன்படுமாறு நம்மாற்போற்றப்படாவிட்டால், நாம் நம் புதல்வரின் பழிமொழிக்காளாகவேண்டும். அதனால் இக்காலத்திய கல்விமுறைக்கிசைந்த பாடங்கள் படித்தற்குத்தக்க புத்தகங்கள் தமிழிலெழுதப்பெறவேண்டும். இதற்கு ஆங்காங்குத் தனித்தனியாய் ஒவ்வொருவர் உழைத்தாற்போதாது. நந்தேசவளர்ச்சிக்குவேண்டும் விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றையும் நம் பாஷையில்விளக்கிப் புத்தகங்களெழுத இச்சங்க மேற்பாடு செய்யவேண்டும். மேனாட்டுச்சாத்திரங்களையும் ஏனைய படித்தற்குரிய விஷயங்களையும் தென்மொழியிற் செவ்வனே கைம்மாறுகருதாமல் எழுதியுதவுதற்கு "பயன்றூக்கார் செய்தவுதவி நயன்றூக்கின் நன்மை கடலிற்பெரிது" என்ற குறளையுணர்ந்த மிக்கோர் ஏற்படாராயின், அத்தகைய புத்தகங்களெழுதவல்லார்க்குக் கைம்மாறாக நன்கொடை

யாதேனுமளிக்க நிதியொன்று ஏற்பட்டால் புத்தகங்கள் எளிதில் வெளிவரும். இப்புத்தகங்கள் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் Jack's People's Books என்றும், Home Library Series என்றும் பெயர்கள் வழங்கும் புத்தகத்தொகுதிகளில் வெளியிடப்படும் புத்தகங்களைப்போல எழுதப்பெற்று இச்சங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் சில பிரபல வித்வான்களுடைய பொதுமேற்பார்வையில் பிரசுரஞ்செய்யப்படவேண்டும். இராஜாங்கத்தாரும் சர்வகலாசங்கத்தாரும் நம் பாஷையின் மேம்பாட்டிற்காகச் சிரத்தைகாட்டினாலன்றிப் பாஷாபிவிருத்திக்கு வழிகள் ஏற்படுதலில்லைகுவன்று என்று நீவிர் நினைப்பீர்களானால், ராஜாங்கத்தார்க்கும் கலாசாலையார்க்கும் ஊக்கம் இவ்விஷயத்தில் உண்டாகும்படி செய்யவேண்டுவது நம் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கடமையாகும். ஆனால் தமிழ்முதலிய தாய்மொழிகளை ஆதரிப்பதில் சென்னைச்சர்வகலாசங்கம் எவ்வளவு முன்னின்று முயன்றுவருகிறதென்பதை நினைக்குங்கால், சர்வகலாசங்கத்தின் உதவி ஏற்படுமோவென்று ஐயமுற இடமுண்டாகின்றது. அது எவ்வாறாயினும் நம்சங்கத்தின்பொறுப்புச் சற்றும் மாறாது. சின்னாள்கட்குமுன் உர்தூ சர்வகலாசாலை ஏற்படுத்தக்கருதி மாட்சிமைதங்கிய நிஸாம்கோமான் அக்கருத்து நிறைவேறுதற்பொருட்டு உர்துபாஷையில் தக்கபுத்தகங்கள் வரைதற்குப் புலவர்குழாம்நியமித்திருக்கின்றனர். நமது ஆந்த்ர சகோதரர்களும் வங்காளமாகாணத்தார்களும் மேனாட்டுச்சாத்திரப் பயிற்சிக்கும் ஏனைய நவீனகலைத்தேர்ச்சிக்கும் பயன்படத்தக்க புத்தகங்கள் அவரவர் தாய்மொழியில் எழுதிவருகின்றனர். முற்காலத்தில் ஞானமார்க்கத்தைநாடி வீடுபெறமுயன்ற நம்முன்னோர் லௌகிக கலைகளையும் நன்கு கற்றுவந்தனர். பொருளும் இன்பமும் புருஷார்த்தம் நான்கனுள் அடங்கியிருத்தலே அதற்குப்போதுமான சான்றாகும். லௌகிககலைகளுள் இயற்கைச்சாத்திரங்களும் வளர்க்கப்பெற்று வந்தனவென்பது Hindu Adchievement in Exact sciences என்ற தலைப்பின்கீழ் இப்பொழுது The Modern Review என்ற மாசிகையில் வெளிப்படுத்திவரும் விஷயத்தாலும் Dr. Brojendra Nath Seal என்ற பேரறிஞர் எழுதிய The Physical Science of the Hindus என்றும் The Positive Sciences of the Hindus என்றும் பெயர்கள்புனைந்த அரிய நூல்களாலும் நன்கு விளங்கும். ப்ராசீன சாத்திரங்களையும் நவீன சாத்திரங்களையும்

தமிழ்மொழியில் விளக்குதல் சாத்தியமோவென்று ஐயுறுவார் காலஞ்சென்ற சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்செய்த "நூற்றொகைவிளக்கம்" என்ற அருமையான நூலை வாசித்திரார்போலும். எவ்வகைமுயற்சியையும் பயனறச்செய்வது ஐயுறுதலேயாதலால், ஐயந்தெளிந்து நம்பாஷையின் ஆற்றலைப்பெருக்கித் தேசீயவித்தியாப்பியாசத்திற்கு வேண்டும் புத்தகங்கள் ஏராளமாய் எழுதியுதவக்கடன்பட்டவராவார் ஆங்கிலங் கற்ற தமிழர். இவ்விஷயமாக நம் சங்கத்திற்கேற்படும் பொறுப்பின் நிறைவேற்றம் அன்னோரையே சார்ந்ததாகும். அன்னோர்பயின்ற ஆங்கிலவித்தைக்குவேண்டிவந்த தனச்செலவில் அற்பபாகமன்றோ அவர் கைப்பொருளினின்று செலவானது? அஃதவ்வாறாக, அன்னோர் நலமடைய ஊதியமுதவிய ஊரார்க்கு நன்றிசெலுத்த வித்தியாதனத்தை ஊரார்மாட்டு வினியோகஞ்செய்தலினுஞ் சிறந்தமார்க்கம் என் சிற்றறிவுக்குத் தோன்றவில்லை. ஸ்ரீமான். R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள் "செந்தமிழ்" வாயிலாய் இவ்விஷயத்தில் உழைத்து வருவது மிகவும் மெச்சத்தக்கது. நிற்க, நாம் மேம்பாடடையச் சாத்திரப்பயிற்சிமாத்திரம்போதாது. நம்மவர்க்குத் தொன்றுதொட்டுரிய தாய்நிற்கும் இயற்கைநலங்களும் அநுபவசித்திகளும் பரக்கவிளக்கும் ஆன்றோராக்கிய அரியபெரியநூல்களைக் கற்றறிதலும் இன்றியமையாததாகும். ஒளித்தோடிய ஓலைச்சுவடிகளைக் கண்டுபிடித்துக் காலப்போக்கையும் பொருட்செலவையும் சற்றுங்கவனியாது விடாவாராய்ச்சிசெய்து, தீர்க்ககாலமாய்த் தொன்னூல்பலவும்பதிப்பித்து, படிப்போர்மனதிற்கு மகிழ்வூட்டி நல்லிசைபெற்றிலங்கும் புலவர்பெருமானாகிய மஹாமஹோபாத்யாய ஸ்ரீமான் சாமிநாதையரவர்கள் தமிழகத்திற்குப்புரிந்துவரும்பேருதவியை இங்கு வியந்துகூறற்பாலது. நம் பண்டிதசிகாமணி வெளிப்படுத்தும் பண்டைத் தமிழ்நூல்கட்கு வரைந்துள்ள ஆராய்ச்சிமுகவுரைகளே நவீனக்கருத்துக்களை நயம்படவிளக்குமாற்றல் நந் தமிழ்மொழிக்குளதென்பதைப் புலப்படுத்துகின்றன. இலக்கியப்பயிற்சியோடு சரித்திரப்பயிற்சியும் லௌகிகவாழ்க்கைக்கு மிக்க உபயோகமுள்ளதாகும். சரித்திரநூல்கள் நம்பாஷையிற்சற்றுமில்லையென்ற பெருங்குறை நிலைத்துநிற்கின்றது. அதை நீக்குவதும் நங்கடமையாகும். பண்டைக்காலமுதல் உயர்ந்த நாகரிகமும் யாவரும் வியக்கத்தக்க சொற்சுவை பொருட்சுவைநிறைந்த சிறந்த இலக்கியமும்பெற்றுவிளங்குவதும், புலவர்பலரால் புகழ்ந்து

பாடப்பெற்ற முடிமன்னர்களால் ஆளப்பட்டுவந்ததுமான தென்னிந்தியாவின் சரித்திரம் இதுகாறுமெழுதப்படவில்லை. 'கரிகாலச்சோழன்' 'சேரன் செங்குட்டுவன்' 'வேளிர்வரலாறு' 'சோழவம்ச சரித்திரம்' என்பன நம்மவர் சரித்திரவாராய்ச்சிசெய்ய ஆற்றலுடையரென்பதை நன்குவிளக்கும்.

ஒருவன் உண்மையில் நல்லறிவடைந்து நலம்பெறவிரும்பினால் அவன் சாஸ்திர நூல்களிற் சிறிதேனும் அறிவும், இலக்கியத்திலும் சரித்திரத்திலும் சாமானியப்பயிற்சியும் உடையவனாதல் இன்றியமையாததாகும். நந்நாட்டில் அறிவும் நலனும் ஓழுங்குறப்பெருக நம் சங்கத்தங்கத்தினரெல்லோரும் ஊக்கமும் ஒற்றுமையும்பொருந்த உழைத்தல்வேண்டும். தேசநலன்விளைத்தற்கு எத்தனையோவழிகளுள. நாடுவோர்க்கு அவை எளிதிற்றென்படும். ஆனால் உழைக்க இச்சையும் சங்கற்பமுமே வேண்டியவை. நந்நாட்டில் நல்லறிவுபரவ, பலருமொருங்கே முயற்சிசெய்தால்,

ஆக்கமதர்வினாய்ச்செல்லுமசைவிலா
வூக்கமுடையானுழை

என்ற தேவர் வாக்கிற்கிணங்க, காரியசித்தி நிச்சயமாகப்பெறுவோம். 'மன ஊக்கத்தோடு உண்மையாய் உழைப்பவன்வழி நலமெப்பொழுதுஞ்சேரும்' என்று Carlyle என்ற ஆங்கில ஆசிரியருங்கூறுகின்றார். வள்ளுவனாரின் கூற்றுமஃதேயன்றோ?

உடையரெனப்படுவதூக்கமஃதில்லா
ருடையதுடையரோமற்று

என்ற குறளால் ஊக்கத்தின்பெருமையுஞ் செவ்வனே விளங்கும்.

சீரியர்காள்! பண்டிதசிகாமணிகள் நிறைந்த இச்சபையில் புதிதாய் நான்கூறக்கூடியதொன்றுமிலதேயாயினும், சிற்சிலவமயங்களில் யாவரும் நன்றாயறிந்த சிலவிஷயங்களை வற்புறுத்திக்கூறுதலால் நற்பயன்விளைவது நம்மனுபவமானதுபற்றி நான் இவ்வார்த்தைகளை இங்கு மொழியத்துணிந்தேன். என் புன்சொல்லைப்பொறுமையுடன் நீங்கள் கேட்டதற்கு வினயத்துடன் வந்தனம் சமர்ப்பிக்கின்றேன். ஆலவாயரன்றிருவருளால் நம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் "ஆநாணிலாமதியலர்தருபக்கம்போ லொளிர்ளின்" நல்லொளிபரப்பித் தமிழகத்திற்குப்பயன்பட்டோங்கி வளரக்கடவது!

எல்லாம்வல்லவீசனருளென்றுமடைந்தேகலையறிஞர்
பல்லார்சேர்நச்சங்கமதின்பண்புசிறக்கப்புரப்பேற்ற
நல்லாரேத்தும்சேதுபதிநாளும்நலம்பெற்றோங்கதமிழ்
வல்லாரோடுசெந்தமிழும்வாழ்கவளர்ந்துமகிதலத்தே!

சளுக்கிய விக்கிரமாதித்தன் சரித்திரம்

முதற்பாகம்.

விக்கிரமாதித்தனது முன்னோர்கள்.

சளுக்கியர் பெயர்த்தொகுதி. சளுக்கியரென்பவர் சௌளுக்கியரென்றும், சுளுக்கியரென்றும், சாளுக்கியரென்றும், சளுக்கரென்றும், சலிக்கியரென்றும், சல்கியரென்றும், சோலங்கி அல்லது சோலகி என்றும் பலவிதமாக நூல்களிலும் சாஸனங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர்.

சளுக்கியரின் பெயர்க்காரணமும் புராதன வரலாறுகளும். பிரமதேவர் சந்திசெய்துகொண்டிருக்கையில் தேவேந்திரர் ஒரு சமயம் அவரிடம்வந்து பூலோகத்தில் பாவம் அதிகரித்துவந்ததினால் துஷ்டநிக்ரகம் செய்யத் தகுந்த ஒருவீரனைச்சிருஷ்டிக்கும்படி அவரைப் பிரார்த்திக்க அப்போது அவர் தம் சுளுகத்தை (ஆசமனத்துக்காகக்குவித்த உள்ளங்கையை, நோக்க, அதிலிருந்து சுளுகன் என்ற வீரனுண்டானனென்றும், அவனுடைய பரம்பரையாருக்கே சௌளுக்கியர் அல்லது சுளுக்கியரென்ற பெயர் வழங்கலாயிற்றென்றும் விக்கிரமாங்க தேவசரிதத்தில் (1) பில்ஹணர் கூறியிருக்கிறார். ஹந்தார்க்கிசாஸனத்திலும் (2) இவ்வரலாறே காணப்படுகிறது. இவைகளுக்குச்சற்று மாறுபாடாக ஹேஹய அல்லது கலசூரிகுலத்தைச்சார்ந்த இரண்டாவது யுவராஜனது சாசனத்தில் (3) துரோணசாரியார் தம்மைப் பாஞ்சாலதேசத்து அரசனாகிய துருபதன் அவமதிக்க அவனைச்சபித்த போது அவருடைய சுளுகத்திலிருந்து சளுக்கியர் உற்பத்தியாயினரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மற்றோரிடத்தில் (4) அவர் வடதேசத்துமுனிவர் ஹாரீதபஞ்சசிகரது சுளுகத்திலிருந்துதோன்றினவ

1. விக். சரி. அத்-1, சு. 31-56
2. J. R. A. S. IV. 8.
3. Epi. Ind. I. 257
4. Ind. Ant. VII. 74; Bom. Gaz. IV. 339

ரெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இவ்வேறுபாடுள்ள வரலாறுகளால் 'சுளுகம்' என்னும்பதத்தைக்கொண்டே சளுக்கியரின் பெயர்க் காரணம் கற்பிக்கப்பட்டதென்று விளங்குகிறதேயன்றி, சரித்திரசம்மதமானவரலாறு யாதொன்றும் கிடைத்தபாடில்லை.

சளுக்கியர்குலம். தங்களுடைய மெய்க்கீர்த்திகளில்(5) சளுக்கியர் தங்களைச்சந்திர குலத்தினரென்றும் ஹாரீதிபுத்திரரென்றும் மானவியகோத்திரத்தாரென்றும் சத்தியாசிரயகுலதிலகரென்றும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். சண்ட்பர்டேவின் பிருதிவி ராஜராஸா (6) என்னும் நூலில் அவர் அக்னி குலத்தினரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனர். ஆனால் சாஸனங்களிலும் பல வேறுநூல்களிலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிராமையாலும் இதற்குப் போதுமான ஆதாரம் காட்டப்படாமையாலும் இதைத் துணிந்துரைக்கவிடமில்லை(7). நிற்க.

சளுக்கியரை வேளிர் அல்லது வேற்குலத்தவரென்று ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் (8) அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். அதற்கு அவர் கூறும் முக்கிய ஆதாரங்களாவன: 'தாரகாரியும் சளுக்கியர் வேந்தனும் வேணிலாளனும் வேளெனலாகும்' என்னும் பிங்கலந்தையும் 'வேள்புலவரசர்சளுக்குவேந்தர்' 'கேழல் வேள்புலவரசர் கொடியே' என்னும் திவாகரமும் 'வேள்குலத்தரசர்' 'வேள்குலச் சளுக்கியர்' என்னும் பிற்காலத்துச் சோழசாசனங்களுமேயாம்(9). வேள் என்ற சொல்லடியாக வழங்கிவரும் வேளாளர் என்னும் குலப் பெயரும் வேளுக்கு வேள்புலம், வேளூர், வேளூரகம், வேளாபுரம், வேளகம், வேள்பட்டி முதலிய ஸ்தலப்பெயர்களும் இதனையே வற்புறுத்துமென்பர் (10). தமிழ்நாட்டில் வேளிர் என்பார் குறுநில

5. Hemachandra's Dwasraya Kosha; Jinaharshana's Vastupalacharita, கடச்சாஸனம் Ind. Ant. XXI. 167. சொரிமல்லிசாஸனம் Ind. Ant XIV. 50-55.
6. Todd's Rajasthan; Ojha's History of the Solankis.
7. Ind. Ant. XL. 25
8. வேளிர் வரலாறு 9.
9. S. I. I. III. Nos. 28, 73.
10. வேளிர் வரலாறு-14.

மன்னராயிருந்தனரென்பது யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்தது. இவர்கள் வேளிர் என வழங்கப்பட்டதற்குக்காரணம் முடியுடைவேந்தரது விருப்பத்துக்கு உரியவராயிருந்தனரென்பதும், யாகசமயத்திற்றோன்றினரென்பதும்,நிலத்தை உழுதுபயிரிட்டுவந்தனரென்பதும், அல்லது ஏனையோர்க்கு அன்னமளித்துப்புரக்கும் அரியவுபகாரச்செயலுடையரென்பதும் முதலாய பல்வகையினவாகக்கூறப்படுகின்றன(11). ஆனால் இவைகளெல்லாம் வேளென்னும் பதத்திற்கு அகராதியிற்காணப்படும் பலபொருள்களைக்கொண்டு மனம்போனபடி வேளிருக்கு வரலாறுகூறுவதேயன்றிச் சரித்திரசம்மதமானவையென்று அங்கீகரிக்கவிடமில்லை. இனி, புறநானூறு 201-ஆம் செய்யுளில் 'வடபால்முனிவன் தடவினுட்டோன்றி............நாற்பத்தொன்பதுவழிமுறைவந்த வேளிருள் வேளே' என்று இருங்கோவேள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். இங்கே 'வடபால்முனிவன் தடவினுட்டோன்றி' என்பதற்கு, புறநானூற்று உரைகாரர் 'கதையுரைப்பிற்பெருகும் அது கேட்டுணர்க' என்றெழுதி 'தடவு' என்பதற்கு ஓமகுண்டமென்று பொருள்கூறியிருக்கிறார். இதை அங்கீகரிப்போமாயின் சளுக்கியர் அக்கினிகுலத்தவரென்பதேயுசிதமாகும். ஆனால் அவ்வாறு துணிதற்கிடமில்லையென்று மேலே கூறியுள்ளோம். யாக(வேள்வி)சமயத்தில் தோன்றினரென்னும் கதைகளுக்கியைய 'தடவு'என்பதற்கு யாகபாத்திரம் என்று பொருள் கூறுவதே பொருந்துமென்று ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்கள் (12) அபிப்பிராயப்படுகின்றார். ஆனால் தமிழில் 'தடவு' என்பதற்கு 'தடவென்கிளவிகோட்டமுஞ்செய்யும்' என்னும் தொல்காப்பியச்சூத்திரப்படி (13) வடமொழியில் சளுகமென்றுகுறிப்பிட்ட குவிந்த உள்ளங்கையே என்று பொருள்கொள்ளுதல் மேற்கூறிய பல புராதன வரலாறுகளுடன் ஒப்பமுடிவதால் விசேஷப்பொருத்தமுடையதாகுமல்லவா?

இனி ஸ்ரீமான். தே. ரா. பண்டாரகர் (14) சளுக்கியரை, கூஜர் குலத்தைச்சார்ந்தவரென்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். இவர்கள் வெளி

11. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரின் வேளிர்வரலாற்றின் ஆராய்ச்சி pp. 20, 21. 27.
12. வேளிர்வரலாறு 12.
13. சொல்லதிகாரம் - உரிச்சொல்லியல். 23.
14. Ind. Ant. XL. லாடதேசம் கூர்ஜரத்தின் மத்தியதென்பாகமாகும். பின்பும் அப்பெயர் வழங்கிவந்துளது.

நாட்டிலிருந்துவந்து குடியேறினதனுலேயே அதுவரையில் லாடா என்று வழங்கிவந்த நாடானது கூஜர் ராஷ்டிரம் அல்லது குஜராட் என்று பெயர் வழங்கலாயிற்றென்பர். ஆனல் இதற்குச் சாசனமூலமான ஆதாரம் ஒன்றுமில்லையென்று அவரே ஒப்புக்கொள்ளுவதனுல் அதை அங்கீகரிப்பது கூடாததாகும். மேலும் குஜராட் என்னும் நாட்டின்பெயரைக்கொண்டே அதிற்குடியேறினவர்களின் குலத்தை நிர்ணயிப்பது முடியாதகாரியம்.

சளுக்கியரது ஆதியிருப்பிடம்.

சளுக்கியர். ஆதியில் குடியேறினது சவலாக் (ஒன்றேகால் இலக்ஷம்) பர்வதத்தைச்சார்ந்த சபாதலக்ஷத்துத் தலைநகராகிய அஹிச்சத்திரமென்று தே. ரா. பண்டாரகர்(15)சாசன ஆதாரங்களைக்கொண்டு நிரூபித்திருக்கிறார். முதலில் அரசாளத்தொடங்கியது அயோத்தியென்றும் இதரதேசங்களைஜயிக்கவேண்டித் தெற்கு நோக்கிவந்தனரென்றும் பில்ஹணர் (16) சொல்லுகிறார். அயோத்தியில் ஐம்பத்தொன்பதின்மர் ஆண்டனரென்றும், பின்னர் பதினறு அரசர் அயோத்திக்குத்தென்தேசமாகிய கங்காதீரத்தையும் சேர்த்து ஆண்டனரென்றும் மிராஜ் (17) கௌதம் (18) ஏவூர் (19)சாசனங்கள் விரிவாகக்கூறுகின்றன. ஆகையால் சளுக்கியர் வடதேசத்திலிருந்து தெற்குநோக்கிவந்தனரென்பது நிச்சயமாக விளங்குகிறது.

முன் சளுக்கியர்.

முன்சளுக்கியரில் முதலிற்கீர்த்திபெற்றுவிளங்கினவன் சத்யாசிரய ஸ்ரீ புலகேசிவல்லப மகாராஜன். அவன் நருமதையைக்கடந்து வாதாபி (நிஜாம் ராஜ்ஜியத்து பாதாமி) புரத்தை ராஜதானியாக்கிக் கொண்டான். அவனுடையபேரனுகிய இரண்டாம்புலகேசியின் காலத்தில் (கி. பி. 609 - 642-ல்) இக்குலம் உயர்ந்தோங்கிவிளங்கிற்று. இவன் தென்தேசத்தில் பல்லவர்களின் பலத்தையொடுக்கி அசுவமேதம் செய்து துங்கபத்திரிநதிதொடங்கி வடக்கே நருமதைக்கரை

15. Ind. Ant. XL. E.
16. விக். சரி. I. 63-4-5.
17. Ind. Ant. VIII. 18.
18. Ind. Ant. XVI. 23.
19. Ind. Ant. VIII. 15.

வரையில் ஏகசக்ராதிபதியாக விளங்கினான். இப்பரம்பரையரசர்களில் இவனே ஒப்புயர்வற்றவன். சீனதேசத்து யாத்ரிகராகிய யுவான்ச்வாங் என்பவரும் சளுக்கியரின் பராக்கிரமத்தைவியந்து, நருமதைக்கப்பால் வட இந்தியாவில் கன்யாகுப்ஜத்தை(காநோஜை) ராஜதானியாகக்கொண்டு ஏகசக்ராதிபதியாக விளங்கின சீலாதித்தன் அல்லது ஹர்ஷவர்த்தனனென்பவனைத் தென்னாட்டிற்கு வரவொட்டாமல் புலகேசி தடுத்துவிட்டதாகச்சொல்லியிருக்கிறார். இப்புலகேசியின்காலத்திலேயே இவன் தம்பியாகிய குப்ஜவிஷ்ணுவர்த்தனன் கோதாவரி கிருஷ்ணாநதிதீரமாகிய வேங்கிநாட்டின்மேற் படையெடுத்துச்சென்று அதனை ஜயித்து கிழைச்சளுக்கியநாடொன்று ஏற்படுத்தினான். இதற்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்குப்பின்னர் சுமார் கி. பி. 757-ல் இரண்டாம் கீர்த்திவர்மன் ராஷ்டிரகூடகுலத்தைச்சேர்ந்த தந்திதுர்க்கனால் தோல்வியடைய, சளுக்கியகுலமே பலக்குறைவுற்றது.

ராஷ்டிரகூடர்.

அதுமுதல் கி. பி. 977 வரையில் இரண்டுநூற்றாண்டுகளுக்கு மேலே ராஷ்டிரகூடர்கள் தக்ஷிணத்தில் பிரதானவரசர்களாக இருந்தார்கள். இக்காலங்களிலெல்லாம் சளுக்கியர் பலகிளைகளாகப்பிரிந்து ராஷ்டிரகூடர்களின் ஆட்சியின்கீழ் சிற்றரசர்களாகத்தான் இருந்தார்களென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது (20).

பின்சளுக்கியர்.

ராஷ்டிரகூடக்குலத்துப் பதின்மூன்றும் அரசனாகிய கொட்டிகனதுநாளில் பரமாரகுலத்து மாளவதேசத்தரசனாகிய ஸ்ரீஹர்ஷன் அல்லது சீயகன் என்பவன் கி. பி. 972-ல் தக்ஷிணதேசத்தரசர்களைத்தாக்கித் தலைநகராகிய மானியகேடத்தையும்(நிஜாம்ராஜ்யத்து மால்கேடையும்) கொள்ளையடித்தான். (21) கொட்டிகனுக்கு மருமகனாகிய கற்கரனது காலத்தில் அதுவரையிற் சிற்றரசராயிருந்த சளுக்கியரின் தலைவனாகிய தைலபன் இதுதான் தக்கசமயமென்றுகருதி சற்றேறக்குறைய

---

20. Ind. Ant. XII-II; Ind. Ant. XL. 41; Epi. Car. XI. cl 15 Epi. Report. 1904.
21. உதயபுரசாஸனம். Epi. Ind. I. 235.

கி. பி. 973-ல் கக்கலனையும் (கற்கரனையும்) ரணஸ்தம்பனையும் (22) வென்று ராஷ்டிரகூடக்குலத்து ஜாகவ்வா என்பவளை மணம்புரிந்து சளுக்கியகுலத்தின் கீர்த்தியை மறுபடியும் நிலைநாட்டினன்(23). இவனும் இவன் பரம்பரையாரும் பின்சளுக்கியரெனப்படுவர்.

முன்பின் சளுக்கியரின் சம்பந்தம். இப்பின்சளுக்கியர், பொதுவாக சளுக்கியகுலத்தைச்சேர்ந்தவரேயென்றாலும் முன்சளுக்கியரின் நேரான மரபினரல்லரென்றும், வேறொரு சிறுகிளையினரே என்றும் ஸ்ரீமான். ரா. கோ. பண்டாரகர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்(24). ஆனால் அவர் இதற்கென்றுகூறிய இருகாரணங்களும் பொருந்தாவாம். அவர்கூறும்முதற் காரணம்:-முன்சளுக்கியர் தங்களை ஹாரீதி புத்திரரென்றும் மானவிய கோத்திரத்தாரென்றும் சொல்லிக்கொள்ள, பின்சளுக்கியரோ பெரும்பாலும் தங்களைச் சத்தியாசிரயகுலத்தவரென்று சொல்லிக்கொள்கின்றனர் என்பதேயாம். இது பெரும்பாலும் உண்மையேயாயினும் முன்சளுக்கியரில் மங்களீசன் கீர்த்திவர்மன் இவர்களன்றி மற்றெல்லா வரசர்களுக்கும் சத்தியாசிரயன்என்கிற பிருது வழங்கிவந்திருக்கிறது(25). மேலும் பின் சளுக்கியரும் தங்களை ஹாரீதிபுத்திரரென்றும் மானவிய கோத்திரத்தாரென்றும் சொல்லிவந்தனரென்பது மிராஜ் கௌதம் ஏவூர் சாசனங்களால் நன்கு வெளியாகிறது. ஆகையால் ஹாரீதி வமிசமும் சத்தியாசிரயகுலமும் ஒரேசந்ததியாக இருந்திருத்தல்வேண்டு

---

22. 'ரணஸ்தம்ப' என்னும் பதத்திற்கு ஒரு இடமென்று டாக்டர் எலியட்டும், ஜயஸ்தம்பம் என்று டாக்டர் பிலீட்டும் பொருள்கொள்ளுகின்றனர். இது தவறு. கக்கலனுடைய உறவினனாகிய ஒருவனுடையபெயராகவே இருத்தல்வேண்டும். மிராஜ், கௌதம், ஏவூர் சாஸனங்களின் சுலோகம் பார்க்க.

23. குண்டூர் சாசனம். Ind. Ant. XII. 270-1.
கடக் சாசனம். Ind. Ant. XXI. 167-8.
ஏவூர் சாசனம். Ind. Ant. XIII. 15.
கௌதம் சாசனம். Ind. Ant. XVI. 23.
J. R. A. S. IV. 12.

24. Early Hist. of the Dekkan. 44-58.

25. Bom. Gaz. Part II. ch. II.

மென்பது ஊகிக்கக்கிடக்கின்றது. இதைத்துணிந்துரைக்கவும் இடமுண்டு. ஏனெனில் கன்னடரண்ணகவியின் சளுக்கியவமிசாவளியிலிருந்து (26) முன்சளுக்கியருக்கு சத்தியாசிரயன் என்ற ஒரு மூலபுருஷனிருந்ததாக வெளியாகிறது. இச் சத்தியாசிரயனே அயோத்தியில் ஆண்டானென்றும் ஹாரீதிபுத்திரனென்றும் அதைப்பற்றியே அவன் மரபினர்க்கு சத்தியாசிரயகுலதிலகரெனப் பெயர்வழங்கலாயிற்றென்றும் இத்தகி சாசனத்தால்(27) நன்கு விளங்குகிறது. நிற்க, பின் சந்ததியாரின் 'மல்ல' பிருது முன்சந்ததியார் பெயர்வரிசையில் வழங்கவில்லை என்னும் பண்டாரகரது இரண்டாம்வாதமும் பொருந்தாது. ஏனெனில் முன்சளுக்கியருள்ளும் விக்கிரமாதித்தன் விநயாதித்தன் இருவருக்கும் முறையே ராஜமல்லன் யுத்தமல்லன் என்னும் பிருது உளது (28). இம் மல்லபிருதே பின்னிட்டு விசேஷித்துவழங்கலாயிற்று. மேலும் இவ் விருவகையாரிலும், மகாராஜாதிராஜன், பரமேசுவரன், பட்டாரகன், பரமபட்டாரகன், பிருதிவீவல்லபன் என்னும் அநேக வேறு பிருதுகள் பொதுவாக வழங்கிவந்திருக்கின்றன. எப்படியிருந்தபோதிலும், பிருதுகளின் ஒற்றுமை வேற்றுமையைக்கொண்டே குலங்களின் தொடர்ச்சியுண்மையையோ இன்மையையோ நிச்சயிப்பது முடியாதகாரியம். இத்தகைய காரணங்களால் முன் பின் சளுக்கியரனைவரும் ஒரே குலத்தினரென்று கொள்ளுவதே உசிதமாம் (29).

கி. பி. பதினோராம் நூற்றாண்டின் தக்ஷிணநிலைமை.

இனி கி. பி. பதினோராம்நூற்றாண்டின்தொடக்கத்தில் தக்ஷிண தேசங்களின் நிலைமையைக்கூறுவாம். மாளவ தேசத்துப் பரமாரகுலத்து ஸ்ரீஹர்ஷராஜனால் ராஷ்டிரகூடருடைய ராஜ்யம் நிலைகுலைய, தைலபனைமுன்னிட்ட சளுக்கியர் ஓங்கினர். துங்கபத்திரைக்குத் தெற்கே பல்லவராஜ்யம் அழியச் சோழர்கள் மேம்பட்டு மைசூரின்பாகமாகிய கங்கநாட்டின் ஒரு பகுதியைக் கைக்கொண்டு, அரசனின்றி ஆதரவற்றுக்கிடந்த வேங்கி நாட்டி

26. Ind. Ant. XL. 43-44.
27. Epi. Ind. XIII. No. 4. verse 21.
இங்கு குறிக்கப்பட்ட சத்யாசிரயன் டாக்டர் பார்னெட்டு நினைக்குமாறு புலகேசியாகான்.
28. Bom. Gaz. Part II. ch II.
29. Ind. Ant. XL. 24-44.

னும் பிரவேசித்தார்கள். ஆகையால் இனி,சளுக்கியருக்கு முக்கியமான எதிரிகள் வடக்கில் பரமாரவரசர்களும் தெற்கில் சோழர்களுமேயாவர்.

தைலபன் (கி. பி. 973-997.)

நிஜபுஜசக்கரவர்த்தி என்றும் கரஹட கொங்கண பயங்கரனென்றும் ராஷ்டிரகூடருக்கு விஷம்போன்றவனென்றும் கூர்ஜ்ஜரருக்கு ஜ்வரம்போன்றவனென்றும் மாளவதேசத்தரசனுக்குக் காலாக்கினியென்றும் தைலபன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்(30). ஆனால் அவன் ஆறுமுறை போர்க்களத்தில் மாளவதேசத்தரசனாகிய வாக்பதிமுஞ்சனால் தோல்வியடைந்தானென்பது வேறுசில ஆதாரங்களால் (31) வெளியாகிறது. கடைசியாக முஞ்சன் கோதாவரியைக்கடந்து தைலபன்ராஜ்யத்திற்பிரவேசித்தபோது சிறைபிடிக்கப்பட்டு கி. பி. 9937 ல் (32) கொல்லப்பட்டான்(33). தைலபனுக்குச் சோழர்களோடும் சண்டைநேர்ந்ததென்பது சாசனங்களால் (34) தெரியவருகிறது.

தைலபனுடைய ராஜ்யத்தின் விஸ்தீரணத்தை ஒருவாறு நிச்சயிக்கலாம். சௌந்தத்திரட்டர்களும், வனவாசி சாந்தலிஜ் கிசுக்காட்டுச் சிற்றரசர்களும் கொங்கணதேசத்துச் சிலாஹாரர்களும் சேவுணதேசத்து யாதவர்களும் அவனது ஆளுகையின்கீழிருந்தனர். லாட (கூர்ஜர) தேசமும் அவனது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது. ஏனெனில் அதன் தலைவனாகிய பாரப்பன் தைலபனால் அனஹில்வாத்குலத்து மூல

---

30. Ind. Ant. XL. 44. ரன்னகவியின் சளுக்கியவமிசாவளி.
31. மேருதுங்கனது பிரபந்தசிந்தாமணி. Ind. Ant. XXXVI. 169. Epi. Ind. I. 223. Bom. Gaz. IV. 432. N. A. Smith's Ancient India. p. 395.
32. ஜைனசாது அமிதகதி கி. பி. 993 இல் சுபாஷித ரத்னசந்தோஹா என்னும் நூலை எழுதினார். அதில் அப்போது மாளவத்தை முஞ்சன் ஆண்டுவந்ததாகச்சொல்லுகிறார்.
33. போஜசரித்திரம். J. R. A. S. IV. 12.
கடக்சாசனம். Ind. Ant. XXI. 168. Epi. Ind. II. 218. Bom. Gaz. IV. 430.
34. Ind. Ant. V. 17.
Epi. Car. VII. S K. 125.

புருஷனாகிய மூலராஜனென்பவனுக்கு எதிரியாக அனுப்பப்பட்டான் (35). தைலபன் தில்லிங்க கர்நாடதேசத்தலைவனென்று மேருதுங்கனுடைய பிரபந்தசிந்தாமணியிற் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்நாடுகளும் இவன் ராஜ்யத்தைச்சேர்ந்திருத்தல்வேண்டும்.

அவனுடையராஜ்யத்தின் பிரதானநகரம் இன்னதென்று நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. முன்சளுக்கியரதுகாலத்தில் வாதாபிபுரம் தலைநகராக இருந்தது. ராஷ்டிரகூடரதுகாலத்தில் சார்வா அல்லது அமோக வர்ஷனது ஆளுகையில் மானியகேடம் பிரதானபட்டணமாக்கப்பட்டது (36). ஆகையால் ராஷ்டிரகூடரின் ராஜ்யத்தைக்கைப்பற்றின தைலபனது நாளிலும் இதுவே ராஜதானியாக இருந்திருத்தல்கூடும் என்பது ஊகிக்கப்படுகிறது (37).

சத்தியாசிரயன் (கி. பி. 997-1008)

தைலபனுக்குப்பின் அவன்மகன் சத்தியாசிரயன் ராஜ்யத்தையடைந்து இரட்டபாடி ஏழரைஇலக்கமுழுதும்(38) அரசாண்டான். அவனதுகாலத்தில் சோழர்களின் விரோதம் அதிகமாகிப் புகழ்பெற்ற ராஜராஜன் இருமுறை இரட்டபாடியைத்தாக்கி, கங்கபாடி நொளம்பபாடி இவைகளைக்கைப்பற்றினன்(39). ஆனால் இவைகள் சில வருஷங்களுக்குள் சளுக்கியரால் மறுபடியும் ஜயிக்கப்பட்டன.

ஐந்தாம் விக்கிரமாதித்தன் கி. பி. (1008-1012?)

சத்தியாசிரயன் மக்கட்பேறின்றி இறந்தமையால் அவனுக்குப் பிறகு அவனது சகோதரனாகிய தசவர்மனது மக்களான ஐந்தாம்விக்கிரமாதித்தனும் ஜயசிங்கனும் ராஜ்யத்திற்கு உரியவராயினர். இவர்களுள் விக்கிரமாதித்தன் சில வருஷங்களே யாண்டான்.

---

35. ராஸமாலா; கீர்த்திகௌமுதீ.
36. கர்டா சாசனம். Ind. Ant. VI. 64; XII. 268.
Bom. Gaz. IV. 430.
37. Epi. Ind. XIII. No. 15.
38. காளீபடன் சாசனம். Bom. Gaz. IV. 431.
39. S. I. I. II. 13. Epi. Report. 1910, 83.
Leyden grant - Tanjore ins-n.
ஹொட்டூர் சாசனம். Bom. Gaz. IV. 433.

பிறகு ஜயசிங்கன் சிங்காதனம் அடைந்தான். முதல் ராஜராஜன் மகனாகிய ராஜேந்திரசோழனாகிய யானைக்குத் தான் ஒரு சிங்கம்போன்றவனென்றும் சேரசோழ வரசர்களைப் பலமுறை கடலில் மூழ்கவடித்ததாகத் தன் சாசனங்களில் (40) சொல்லிக்கொள்கிறான். சோழ சாசனங்களிலோ(41) ராஜேந்திரசோழன் ஜயசிங்கனிடமிருந்து (கிருஷ்ணா துங்கபத்திரைக்கிடையிலுள்ள) இடைத்துறை, வனவாசி, கொள்ளிப்பாக்கை முதலிய பல இடங்களைப் பிடித்துக்கொண்டதாகத் தெரியவருகிறது. இம்மாதிரி இருவரும் ஒருவனை மற்றொருவன் ஜயித்ததாகச் சொல்லிக்கொள்ளுவதனால் ஒருவனாவது முடிவாகத் தோல்வியடைந்தானென்று சொல்லுவதற்கிடமில்லை.

ஜயசிங்கன் கி. பி. 1012?–1042.

வடக்கில் மாளவதேசத்தரசனாகிய போஜன் இளமைப்பருவமுற்றி ராஜ்யத்தை யாண்டுவருகையில், முஞ்சனுக்குத் தைலபனால்நேர்ந்த விபத்தை நினைந்து பழிக்குப்பழிவாங்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்து, ஒரு பெரிய சேனையோடு தக்ஷிணத்திற் பிரவேசித்து, தைலபனைப் பிடித்து முஞ்சனுக்குத் தைலபன்செய்வித்ததுபோல அவனுக்கும் மானக்கேட்டையுண்டுபண்ணிக் கடைசியாக அவனைக்கொன்றுவிட்டதாகப் போஜசரித்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இதை முழுதும் நம்புவதற்கிடமில்லை. ஏனெனில் சற்றேறக்குறைய கி. பி. 1055-இல் போஜன் இறந்ததாகத்தெரியவருகிறது (42). அவன் 55-வருஷம் மாளவதேசத்தை ஆண்டதாகப்போஜசரித்திரமேகூறுவதால் சற்றேறக்குறைய கி. பி. 1000-இல் தான் ராஜ்யத்துக்கு வந்திருத்தல் கூடும். தைலபன் இறந்து அப்பொழுதே இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களாகிறபடியால் போஜனாற்கொல்லப்பட்டவன் தைலபனாக

---

40. பலகாம் சாசனம். Epi. Car. VII. S. K. 125.
மிராஜ் சாசனம். Ind. Art. VIII. 18; Ind. Ant. V. 15.

41. S. I. I. I. 96-9.
Epi. Ind. XII. 226.

42. மாந்தாதா சாசனம். 1055 கி. பி. Epi. Ind. III. 46-48.
இதில் போஜனது திருவடியைத்தான் தியானித்துக்கொண்டிருப்பதாக ஜயசிங்கன் சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். விவரத்திற்கு இரண்டாம்பாகம் பார்க்க.

இருத்தல் முடியாது (43). போஜன்கொன்றது நிஜமாயின் அவ்வாறு கொல்லப்பட்டவன் தைலபனுக்குப் பின்வந்தவர்களில் ஒருவனாக இருத்தல்வேண்டும். சாசனங்களில் (44) போஜன் இதர அரசர்களைத் துணைக்கொண்டு கர்நாடரைத்தாக்கிக் கொங்கணத்தை ஜயித்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜயசிங்கனே கி. பி. 1019-ம் வருஷத்திய சாசனத்தில்(45) போஜனுகியதாமரைக்குத் தான் சந்திரன்போன்றவனென்றும் போஜனையும் அவன் துணையரசர்களையும் தேடித்துரத்திப் பொடியாக்கினதாகவும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறான். இதனால் ஜயசிங்கனுக்கு முன்னிருந்த ஐந்தாம் விக்கிரமாதித்தனைப் போஜன்வென்று ஒருகால் ஸ்ரீமான் ரா. கோ. பண்டாரகர் ஊகிக்குமாறு (46) அவனைக் (47)கொன்றும் இருக்கலாமென்று அநுமானிக்க இடமுண்டாகிறது.

---

43. இஃதொன்றேயன்றி போஜசரித்திரத்தில் வேறு சில தவறுகளும் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக மாளவதேசத்தாரின்பரம்பரை முறையே தவறாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முஞ்சன் சிந்துராஜனது தமயனேயன்றித் தம்பியல்ல. அவனுக்குமுன் மாளவத்தையுமாண்டவன். இதுவிஷயமாக முஞ்ச போஜசாசனங்களையும், Ind. Ant. VI. 14, நாகபூர் பிரசஸ்தி Epi. Ind. II பத்மகுப்தனுடைய நவசாஹசாங்க சரித்திரத்தையும் Ind. Ant. XXV ஐயும் பார்க்க. சிற்றரசனுகிய முஞ்சன் தமயன் மகனுகிய போஜனைக்கொன்று ராஜ்யத்தையடைய விரும்பினுனென்பதும் ஆதாரமில்லாத ஒரு பொய்க்கதையேயாகும்.

44. உதயபூர் பிரசஸ்தி. Epi. Ind. I. 223-30.
பானஸ்வாரா சாசனம். Ind. Art. XLI. 201.

45. Ind. Ant. V. 17. டாக்டர் பிலீட், ரைஸ் இவர்களின் மொழிபெயர்ப்பு தவறு.

46. Early History of the Dekkan. 61.

47. டாக்டர் ஓஜா என்பவர் போஜனுல் கொல்லப்பட்டவன் ஜயசிங்கனே என்று அபிப்பிராயப்படுகிறார். (History of the Solainkes) இதற்கு அவருடைய முக்கியமான ஆதாரம். விக். சரி. I. 86. இந்திரனே அவனுக்குத் தன் கையால் மாலையிட்டதாகச்சொல்லியிருப்பதைக்கொண்டே ஜயசிங்கன் போர்க்களத்தில் மடிந்தானென்று அவர் எண்ணுகிறார். ஆனால் அதற்கு அவன் ஒரு பெரிய வீரனுயிருந்து புகழ்பெறமொண்டு இந்திரலோகமடைந்தானென்பதே பொருளன்றி போர்க்களத்தில் மடிந்தானென்றுகொள்ள இடமில்லை. இதரமேற்கோள்களாவன: சாகுந்தலம் VII. 2; விக். சரி. VI. & IV. Epi. Ind. II. நாகபூர் சாசனம். புறநானூறு 241 மோசியார் பாடலும் இதையே வற்புறுத்தும் அது வருமாறு:—

‘திண்டேரிரவலர்க்கீத்ததண்டா
ரண்டிரன் வருஉமென்னவொண்டொடி
வச்சிரத்தடக்கை நெடியோன்கோயிலுட்
போர்ப்புறுமுரசங்கறங்க
ஆர்ப்பெழுந் தன்றால் விசும்பினுனே’

ஆகவமல்லன் அல்லது முதல் சோமேசுவரன் கி. பி. (1042–1068)

கி. பி. 1042-இல் ஜயஸிங்கன் இறக்க அவன்மகனாகிய முதற் சோமேசுவரன் அல்லது ஆகவமல்லன்(48) ராஜ்ய பாரத்தை வகித்தான். இவன்காலத்தில் (நிஜாம்ராஜ்யத்து பீடர் ஜில்லாவைச்சார்ந்த) கலியாணபுரமானது பிரபலமடைந்து ராஜதானியாக்கப்பட்டது. இந்நகரம் கி. பி. 1054-ம் வருஷத்துச்சாசனத்தில் (49)'நெலவீடு' (ராஜ்ஜவஸ்தலம், வைகநிலை அல்லது பாசறை (50) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குமுந்திய சளுக்கிய ராஷ்டிரகூடசாசனங்களில் இதன்பெயரே காணப்படவில்லை(51). ஆகவே இது ஆகவமல்லனால்புதிதாகக் கட்டப்பட்டதா அல்லது முன்னமேயிருந்து இவனால் நெலவீடாக்கப்பட்டதா என்ற கேள்விக்கு இடமுண்டாகிறது. இதைப்பற்றிப்பில்ஹணகவி (52) சொல்லியிருப்பதற்கு இருவிதமாகவும் பொருள்படுகின்றதாகையால் ஒருதலையாகக்கூறுதல் இயலாததாகும்.

தன் முன்னோர் வழக்கப்படி ஆகவமல்லனும் சோழரை எதிர்த்துப்பொருதான். போஜராஜனது பிரதானபட்டணமாகிய தாராநகரை சேனையுடன் வளைத்துப் போஜனை அதைவிட்டோடச்செய்தான். டாஹலா(சேதி)ராஜ்யத்தையழித்து அதன் அரசனை கர்ணனை ஜயித்தான். கடற்கரையில் ஜயஸ்தம்பம்நாட்டி அதைத்தடுக்கவந்த திராவிட அரசனை முதுகிடச்செய்து சோழவரசனது பிரதானநகராகிய காஞ்சியைத்தாக்கினான்(53). சாசனங்களும் சில விவரங்களுடன் இவ்வாறே கூறுகின்றன. இவன்காலத்துச் சோழவரசர்களாவார் கங்கைகொண்டசோழனென்றுவிளங்கும் ராஜேந்திரசோழனுடைய கீர்த்திபெற்ற சகோதரர்களாகிய ராஜாதிராஜன் (கி.பி.1018-53), ராஜேந்திரதேவன் (கி. பி. 1052-63) வீரராஜேந்திரன் (கி. பி. 1063-70) என்பார்.

---

48. இவன் பெரிய போர்வீரனாகையால் சோழ சாசனங்களிலெல்லாம் ஆகவமல்லனென்றே சொல்லப்படுகிறான்.

49. கேர்பாவி சாசனம். Bom. Gaz. IV, 440.

50. J. R. A. S. 1917, 117.

51. Bom. Gaz. IV. 427.

52. விக். சரி. II. I.

53. விக். சரி. I.
நாகவிசாசனம். J. R. A. S. IV. 13.
குராஜ் சாசனம். Ind. Ant. VIII.

கி. பி. 1047-ம் வருஷத்துச் சாசனத்திலிருந்து (54) ராஜாதிராஜன் ஆகவமல்லனை ஜயித்து (நிஜாம்ராஜ்யத்து சகிண்ட்ராபாத்துக்கு 42-மைல் தூரத்திலுள்ள) கொள்ளிப்பாக்கையைஎரியூட்டி (பல்லாரி ஜில்லா ஹொஸ்பெட்தாலூக்காவைச்சேர்ந்த) கம்பிலித்தோட்டத்தையும் அரண்மனையையும் அழித்து ஜயஸ்தம்பம் நாட்டினதாகத்தெரிய வருகிறது (55). இவற்றுடனில்லாமல் ராஜாதிராஜனும் இளவரசாகிய ராஜேந்திரதேவனும் இருவருமாக இரட்டமண்டலம்புகுந்து பிரதானநகராகிய கலியாணபுரத்தைக்கைப்பற்றி, கொல்லாபுரத்தில் (கொல்ஹாபூரில்) ஒரு ஜயஸ்தம்பம் நாட்டினார்கள். வீரனாகிய ஆகவமல்லன் இவ்வவமானங்களைப்பொறுளுய்ப் பேராற்றங்கரையிலுள்ள (கிருஷ்ணாநதிக்கரை) (56) கொப்பத்துச்சண்டைக்கு அழைத்தான். அங்கே கி. பி. 1053-4-இல் (57) ஒரு பெரிய கடுமையான சண்டை நடந்தது. அதில் ஆகவமல்லன் ஒரு மதயானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு

---

54. S. I. I. III, 56.

55. கம்பிலிச்சயத்தம்பநட்டதுங்
கடியரண் கொண்கல்யாணர்கட்டறக்
கிம்புரிப்பணைகிரியுகைத்தவன்

கலிங்கத்துப்பரணி VIII, 26.

மும்மடிபோய்க் கலியாணிசெற்ற
தனியாண்மைச் சேவகனும்

விக்கிரமசோழனுலா—19.

தாராசுரத்தில் விஜயராஜேந்திரதேவனால் கலியாணியிலிருந்துகொண்டு வரப்பட்ட விக்கிரகம் ஒன்று இருக்கிறது.

56. மணிமங்கலசாசனத்தில் (S. I. I. III. 68. No. 30.) விஜயவாடையோடகித்த பேராறு என்பதனால் பெஜவாடாவையடுத்த கிருஷ்ணாநதி என்று விளங்குகிறது. ஆகையால் பேராறு கிருஷ்ணாநதியேயன்றி துங்கபத்திரை, பாலாறு முதலியனவாகா. (Epi. Ind. XII. 297. M) கிருஷ்ணாநதிக்கரை கொப்பை அக்காலத்தில் ஒரு விசேஷமான க்ஷேத்திரமென்பது ஏவூர் சாசனத்தாலும் - (Epi. Ind. XII. 279) செப்பருந்தீர்த்தகொப்பத்து என்றும் (S. I. I. III. 603) செப்பமாதீர்த்தகொப்பத்து என்றும் Epi. Car, IX. Bom. 108) சொல்லியிருப்பதாலும் விளங்கும்.

57. ராஜாதிராஜனுடைய கடைசிச் சாசனத்தின் தேதி கி. பி. 1053 மேமீ 23உ. (Epi. Ind. VI. 22) அவனிறந்ததாக கி. பி. 1054 மேமீ சாசனத்தில் (Epi. Car. VII. S. K. 118) கண்டிருக்கிறது. ஆகையால் கொப்பத்துச்சண்டை கி. பி. 1053-4க்குள்ளாக நடந்திருத்தல்வேண்டும்.

அம்பெய்து ராஜாதிராஜன்தலையைக்கொய்தான்(58). உடனே ராஜேந்திரதேவன் 'ஒரு களிற்றின்மேல்வருகளிற்றையொத்து உலகுயக்கொளப்பொருது கொப்பையிற்பொருகளத்திலே முடிகவித்து'(59) சோழருக்கு அபஜயம்நேரிடாமற்காப்பாற்றினன். சிலவருஷங்களுக்குப் பின்னர் ஆகவமல்லன் ராஜேந்திரதேவனை எதிர்த்துச் சோழநாட்டிலும் பிரவேசித்தான். 'கலியாணபுரமுங் கொல்லாபுரமுங்கொண்டருளி ஆனைமேல்துஞ்சியருளிய(60)பெருமாள் விஜயராஜேந்திரதேவன்'என்று சோழசாசனத்தில் (61) காணப்படுவதால் ராஜேந்திரதேவனும் (62) சளுக்கியரோடு நேர்ந்த சண்டையிலேயே ஒருகால் உயிரிழந்திருக்கக்கூடும். இவ்வாறு தன் முன்னோர்நாள்முதலாக ஏற்பட்டிருந்த சண்டைகளில் ஒரு சிறிதும் பின்வாங்காமல் ஆகவமல்லன் முயன்று தன் நாட்டைப் பாழ்படுத்திய சோழர்களைத்துரத்தித் தன்பெயரை நிலைநாட்டினன்.

முதற்பாகம் முற்றிற்று. (இன்னும் வெளிவரும்.)

அ. வா. வெங்கடராமய்யர்,
இராஜாங்க கலாசாலை, கும்பகோணம்

---

58. Epi. Car. VIII. part. II. Sb. 325.
Epi. Car. VII. S. K. 118.
அண்ணிகேர் சாசனம். Bom. Gaz. IV. 441. S. I. I. III. 39.

59. கலிங்கத்துப்பரணி ராஜபாரம்பரியம் VIII-27.
விக்கிரமசோழனுலா 20. 'வெப்பத்தகொளத்து வேழங்களாயிரமுங் கொப்பத்தொருகளிற்றாற்கொண்டோனும்'.

60. 'துஞ்சிய' என்பது 'இறந்த' என்பதற்கு மங்கலவழக்கு என்பது மஹாமஹோபாத்தியாயர் மகா-௱-௱-ஸ்ரீ உ. வே. சாமிநாதையர் அவர்களது புறநானூறுக்கு மகா-௱-௱-ஸ்ரீ வீ. கனகசபைப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய விசேஷக்குறிப்பால் உணர்க. 'ஆனைபோல்துஞ்சிய' 'போர்க்களத்தில் மடிந்த' என்று பொருள்.

61. சுடிசாசனம். Bom. Gaz. IV-441.
ஆலங்குடி சாசனம். Epi. Rep. 1898-9. S. I. I. III. 191.
No. 87 of 1895. Epi. Rep. திருமலவாடி சாசனம்.

62. இவ்விஜயராஜேந்திர தேவன் ராஜேந்திரதேவனல்ல. ராஜாதிராஜனே என்று ஸ்ரீமான். ராவ்பகதூர் வெங்கய்யரவர்கள். (Epi. Rep. 1908.) அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முக்கியமான இரு ஆக்ஷேபனைகள் எழுகின்றன. சாசனங்களில் விஜயராஜேந்திரதேவன் பரகேசரி என்றுசொல்லப்பட ராஜாதிராஜனோ ராஜகேசரி என விளங்குகிறான். மேலும் சகசகாப்த 981. அதாவது கி. பி. 1057-ம் வருஷத்தில் பெத்தகிப்பசமுத்திரத்தில் விஜயராஜேந்திரதேவனுடைய சாசனமொன்று (534 of 1906. Epi. Rep.) உளது. ராஜாதிராஜனோ கொப்பத்தகொளத்து 1053-ல் இறந்ததாக ஏற்கனவே நிரூபிக்கப்பட்டது. (மேலே 57-ம் குறிப்புப் பார்க்க.) ஆகையால் மேலே கண்ட விஜயராஜேந்திரதேவன் தமையன் இறக்க 'கொப்பையிற்பொருகளத்திலே முடிகவித்து' விஜயாபிஷேகம்செய்த ராஜேந்திரதேவனே ஒழிய ராஜாதிராஜனல்லன்.

முதற்பாக அநுபந்தம் I.

பின்சளுக்கிய வமிசாவளி.

- 1. தைலபன் (973-99 கி. பி.)
  - 2. சத்தியாசிரயன் (997-1008 கி. பி.)
  - தசவர்மன்
    - 3. விக்கிரமாதித்தன் V. (1008-12? கி. பி.)
    - 4. ஜயசிங்கன் (1012-42 கி. பி.)
      - 5. ஆகவமல்லன் (அ) சோமேசுவரன் I. (1042-68 கி. பி.)
        - 6. சோமேசுவரன் II. (1068-76 கி. பி.)
        - 7. விக்கிரமாதித்தன் VI. (1076-1127 கி. பி.)
        - ஜயசிங்கன்

N. B. For the above dates *Vide* Bom. Gaz. Vol. I. Ch. IV. The names of kings that ruled are numbered. Terminal dates are approximate.

முதற்பாக அநுபந்தம் II.

சற்றேறக்குறைய ஏககாலத்தாண்ட முக்கியவரசரின் குறிப்பு.

பரமார (மாளவ)	மேலைச்சளுக்கி	சோழ	கீழைச்சளுக்கி (பெ.
முஞ்சன் (?-997 கி. பி.)	தைலபன் (973-97 கி. பி.	ராஜராஜன் I (985-1013 கி. பி.)	விமலாதித்தன்
சிந்துராஜன் (997-1000 கி. பி.)	சத்தியாசிரயன் (997-1008-கி. பி.)		
போஜன் (1000-1055 கி. பி.)	விக்கிரமாதித்தன் V (1008-12?)		
	ஜயசிங்கன் (1012?-1042 கி. பி.)	ராஜேந்திரசோழன் I (1012-42 கி. பி. (அ) கங்கைகொண்டசோழன்	
ஜயசிங்கன் (1055 கி. பி.)	ஆகவமல்லன் (அ) சோமேசுவரன் I (1042- கி. பி.)	ராஜாதிராஜன் (1018-53 கி. பி. ராஜேந்திரதேவன் (1052-63 கி. பி.) வீரராஜேந்திரன் (1063-70 கி. பி.)	ராஜராஜன் (1022-62 கி. பி.) ராஜேந்திரசோழன் II (1063-70 கி. பி.)
உதயாதித்யன் (1090கி. பி.)	சோமேசுவரன் II (1068-76 கி. பி.	அதிராஜேந்திரதேவன் (1070 கி. பி.)	
	விக்கிரமாதித்தன் VI (1076-1127 கி. பி.)	ராஜேந்திரசோழன் II (அ) குலோத்துங்கன் I. (1070-1118 கி. பி.)	

மகாமாகஷிமைதங்கிய நமது ஐந்தாம்ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி செயமங்களக்கொண்டாட்டநாட்பிரசங்கம், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்திற்செய்தது. *

அன்பர்களே!

சர்வசிவதயாபரனாகிய கடவுள் "அருளினானுரைத்தநூலின்வழி வாராததமஞ்செய்யில்,இருளுலாநிரையத்துன்பமிட்டிரும்பாவந்தீர்ப்பன், பொருளுலாஞ்சுவர்க்கமாதிபோகத்தாற்புணியந்தீர்ப்பன்" எனச் சித்தாந்தசாத்திரவழிநூலிற்கூறியவாறு உலகின்மேல்வைத்த அருளினானுரைத்தருளிய வேதசிவாகமமுதலியநூல்களின்வழியொழுகாது அதர்மஞ்செய்வாரை நரகத்துன்பத்திற்புகுத்தி அதர்மமாகிய பாவத்தைநீக்குவான், அந்நூல்களின்வழியேயொழுகித்தருமஞ்செய்வாரைச் சுவர்க்கமுதலிய பதவியின்பங்களையனுபவிக்கச்செய்து புண்ணியத்தைக்கழிப்பான்; என்பார்கள். ஆதலாலக்கடவுள்செய்புநிக்கிரகமு மநுக்கிரகமுமுயிர்களிடத்துவைத்த கருணையேயாம்.

இனி, அக்கடவுளியற்றுமிதமகிதமாகிய நீதிமுறைகளை நாம் காட்சிப்பிரமாணத்தாலறியவில்லை.

அக்கடவுளைப்போலவே அரசன் நீதிநூலென்கிற சட்டத்தையேற்படுத்திச்செய்யும் இதமகிதமாகிய நீதிமுறைகளை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகப்பார்த்திருக்கிறோம்.

அரசனைக் கடவுளுக்கொப்பாகக்கூறலாமோவெனில், அதற்குச் சந்தேகமில்லை. "இளையரினமுறையரென்றிகழார்நின்ற - வொளியோ டொழுகப்படும்" எனத்திருவள்ளுவர்கூறிய குறளிலே இளமை இன முறையுநோக்கி அரசரையிகழாது அவரிடத்தினின்றவொளியாகிய தெய்வத்தன்மையோடு பொருந்தவொழுகல்வேண்டுமென்றார். சிந்தாமணியில் "உறங்குமாயினுமன்னவன்றன்னொளி - கறங்குதெண்டிரை வையகங்காக்குமால்" என்றார். இதற்கு நச்சினார்க்கினியரும், மன்னவனுறங்குமாயினுமவனொளி உலகைக்காவாநிற்குமென்றுரைகூறினார். ஒளியாவது அரசரிடத்திருக்குந்தெய்வத்தன்மையென்றார்; ஒளியோடு பொருந்தவொழுகலாவது: அவ்வரசர் தேவராகவுந் தாமனிதராகவு நடத்தலென்க. இன்னுந்திருவாய்மொழியிலே அரசர் திருமால் அமிசமேயென்பதுதோன்ற "திருவுடைமன்னரைக்காணிற்றிருமாலைக்கண்டேனேயென்னும்" என்றருளிச்செய்திருக்கின்றார். அரசனதியல்பை உடு-அதிகாரமாகவெடுத்துக்கூறிய திருவள்ளுவர் முதலதிகாரத்திற்கு

---

* இப்பகுதி பிற்பட்டுவெளிவருதலாலிதுசேர்க்கப்பட்டது.

ப்பெயரிட்டார்; உலகபாலருருவாய்நின் றுலகக்காத் இறையெனக்கூறினாரெனப் பரிமேலழகருரையெழுதி பாலராகிய இந்திரன், வாயு, யமன், சூரியன், அக்கினி, சந்திரன், குபேரன் இவர்களமிசங்களினாலே அரசனுண் ப்பட்டான் என மனுதர்மசாத்திரத்திற்கூறியதாக மற்றொரு ரைகூறியிருக்கின்றார். "முறைசெய்துகாப்பாற்றுமன்னவன்மக்கட் கிறையென்று வைக்கப்படும்" எனத்திருக்குறளினுங்கூறியிருக்கின்றார். ஆதலாற்கடவுளும் அரசனுஞ்சமமாகக்கூறலாமென்க.

இம்மைப்பயனுமறுமைப்பயனுந்தருவதாகியபொருளை நாமீட்டு வதற்கும், அப்பொருளைப்பாதுகாப்பதற்கும், அப்பொருளாற்பெண்டு பிள்ளை பண்டபதார்த்தங்களையனுபவிப்பதற்கும், அப்பொருளாலும், மனவாக்குக்காயங்களாலும், மறுமைப்பயன்குறித்துச்செய்யுந் தான தருமங்களிடையூறின்றி நடத்துவதற்கும் அரசனுடைய நீதிமுறையே துணைக்காரணமாகும்.

அவ்வரசன் எவ்வியல்புடையானாகியிருக்கவேண்டுமெனில், திரு வள்ளுவர்கூறியமுறைபோலப்பல நூல்களினுங்கூறியிருக்கின்றார். "மா நிலங்காவலனாவான்மன்னுயிர்காக்குங்காலைத் - தானதனுக்கிடையூறு தன்னாற்றன்பரிசனத்தா- லூனமுறுபகைத்திறத்தாற்கள்வரா லுயிர்தம் மா - லானபயமைந்துந்தீர்த்தறங்காப்பானல்லனோ" எனப் பெரியபுரா ணத்திற்கூறியபடி ஐவகையான பயத்தை நீக்கி அறங்காவல்செய்ய வேண்டுமென்பர். இதனைத் திருவிளையாடற்புராணத்திலே "அறமலி செங்கோலஞ்சுபயந்தீர்த்தரசாளுமுறைமையுநன்றால்" எனக்கூறியிருக் கின்றார்.

இன்னுந்திருவிளையாடற்புராணத்திலே "ஆறிலொன்று,கொற்ற வர்கடமைகொள்ளப்பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னா - டற்றவர்சுற்றந் தெய்வம்விருந்தினர்க்கூட்டியுண்பார்" எனக்கூறியிருக்கின்றார். "தென் புலத்தார்தெய்வம் விருந்தொக்கறனென்றாங் - கைம்புலத்தாறோம்ப றலை" எனத்திருவள்ளுவர்கூறியபடி பிதிரர்முதலிய ஐந்திடத்துச்செய் யுந்தருமநெறியை வழுவாமற்காக்கவேண்டுதல் குடிகட்குண்மையாலே அரசன் ஆறிலொன்றுவரிவாங்கியுலகங்காக்கவேண்டுமென்றார். திரு மந்திரத்திலே "சிறந்தநீர்ஞாலஞ்செய்தொழிலியாவையு - மறைந்திடில் வேந்தனுக்காறிலொன்றாமே" என்றார்.

இன்னும் "படைகுடிகூழமைச்சுநட்பரணாறு - முடையானரச ருளேறு" எனத்திருவள்ளுவர் கூறலால், படைமுதலிய ஆறங்கமு முடையவனே அரசருள்ளே ஆண்சிங்கமென்பர். "ஏடவிழ்பைந்தா ரோயிமையோர்பதம்பெறினு - நாடெடுநடுங்கநன்கலவைபுரியார்-வேடர் புரிவேட்டஞ்செய்யார்வினைதருஞ்சூ - தாடல்புரியார்மட்டுண்ணாரரச ரே" என வாசிட்டத்திற்கூறியபடி அரசன் தீயசெய்கைகளைநீக்கி,

"எந்தவேளையினுநொந்தவர்துயர்கேட்டிடரிழைப்பவன், தனேயெனினும் வதைத்திடவொல்கான்மாக்களின்சுகநலட தன்னமற்றோர்பொருளினிற்செலுத்தான் றீமொழிகனவிரும்பு றந்தைபோற்றுய்போலெவரையுமோம்புந்தன்மையனேயிறையவ" என நீதிநூலிற்கூறியபடி நற்செய்கைகளைத்தழுவி நீதிசெலுத்தவே டுமென்பார்.

இவ்வாறின்றி அரசன்செங்கோல்பிழைத்திருப்பின், உலகிற்குக் கேடுண்டாமென்பதுவிளங்கச் சிந்தாமணியிலே "கோணிலைதிரிந்து நாழிகுறைபடப்பகல்கண்மிஞ்சி - நீணிலமாரியின்றிவிளைவஃகிப் பசியு நீடிப் - பூண்முலைமகளிர்பொற்பிற் கற்பழிந்தறங்கண்மாறி - யாணையில் வுலகுகேடாமரசுகோல்கோடினென்றான்" எனவெடுத்துவிரித்துக்கூறி யிருத்தலால், அரசன் கோல்கோடாமலிருக்கவேண்டுமென்பார். இவ் வாறு நீதிபதியாயரசாண்டு வாழ்ந்திருந்த மன்னர் அரிச்சந்திரன், தய ரதன், நளன், தருமன், சேரசோழபாண்டியர்முதலானவர்களாக நூல் களாற்கூற அறிந்திருக்கின்றோம். நம்முடைய ஐந்தாம் ஜார்ஜ் சக்கர வர்த்தியார் அவ்வரசர்களினுமாட்சிமையுற நீதிசெலுத்தி அவ்வரசர் கள்காலத்திலில்லாத அரியபெரியகாரியங்களாகிய ரயில், தந்தி, தபால் முதலாகிய நன்மைகளை நமக்குச்செய்திருக்கிறார். நேரே நாங்கண் டிருக்கிறபடியால், முன்னிருந்த அரசர்களிவ்வாறுசெய்தரசாளவில்லை யென்று நாந்துணிவாகச்சொல்லலாம். அரசர்சிகாமணியாய் விளங்கிய இச்சக்கரவர்த்தியார் அநுக்கிரகத்தாலன்றோ எல்லா நன்மைகளையு மடைந்திருக்கின்றோம்.

அரசிலையேற்குடிகளுமில்லை; குடிகளில்லையேல் அரசுமில்லையென் பதுதோன்ற "மழையின்றிமாநிலத்தார்க்கில்லைமழையுந் - தவமிலாரில் வழியில்லைத்தவமு - மரசிலானில்வழியில்லையரசனு - மில்வாழ்வானில் வழியில்" என நான்மணிக்கடிகையிற்கூறினர் ஆதலால், அரசனுங் குடிகளும் எவ்வாறிருக்கின்றார்களென்றால், சந்திரனின்றியிராக்காலத் திற்குப்பெருமையில்லை; இராக்காலமின்றிச் சந்திரனுக்குப்பெருமை யில்லையென்பதுபோலவே யிருக்கிறார்களெனத்தோன்றுகின்றது.

இவ்வாறிருக்கினும், "காதிறைவனுக்குக்கண்ணெலாம்" என நீதி நூலிற்கூறியபடி அரசனனவன் காதுகண்ணுகவும்; "கண்போலண் ணன்மந்திரியில்லரசாட்சியும்"எனத்திருவிளையாடலிற்கூறியபடி மந்திரி களையே கண்களாகவுங்கொண்டறிந்து முறைசெலுத்தவேண்டுமென் பர். திரிமூர்த்திகளுக்குண்டாகிய வலிமையை அரசன் பெற்றிருந்தா லும், மந்திரிகளின்சொல்வழிச்செய்தலே மிக்கவலிமையாம் என்பது தோன்ற இராமாயணத்திலே "உமைக்குநாதர்க்குமோங்குபுள்ளூர் திக்கு - மிமைப்பிலாட்டமோரெட்டுடையானுக்குஞ் - சமைத்ததோள் வலிதாங்கினராயினு - மமைச்சர்சொல்வழியாற்றுதலாற்றலே" எனக்

மபடியால் மந்திரிகளைக்கொண்டேயெல்லாக்காரியமுந்தெ
ரிசெலுத்தவேண்டுமென்பர்.

னியுலகத்திலே யியங்கியற்பொருளும், நிலையியற்பொருளுமா
சராசரங்களெல்லாம் அரசையின்றியமையாமல் அரசுடையனவா
நக்கின்றன என்பதனை விளக்கிக்கூறுவாம்:—தேவர்கட்கு இந்திரன்
அரசாயிருக்கின்றான்; நாகருக்கு ஆதிசேடன் அரசாயிருக்கின்றான்;
பறவைகட்குக் கருடன் அரசாயிருக்கின்றது; அதற்குப்பறவைவேந்
தன் என்று பெயருண்டு; மிருகங்கட்குச் சிங்கம் அரசாயிருக்கின்றது;
அதற்கு மிருகராசன் என்று பெயருண்டு; மரங்களுக்கு அரசே
அரசாயிருக்கின்றது; அதற்குத்தாருவேந்து என்று பெயருமுண்டு.
நரர்களுக்கு இப்போது நம்முடைய சக்கரவர்த்தியார் நரபதியாகிய
அரசாயிருக்கின்றார். இங்ஙனங்கூறிய தாற்பரியமாக இராமாயணத்
தில், "வள்ளுறுவரவாளரசில்லவையகம் - நள்ளுறுகதிரிலாப்பகலுநா
ளொடுந் - தெள்ளுறுமதியிலாவிரவுந்தேவுட - னுள்ளுறையுயிரிலாவுலகு
மொக்குமே!" "தேவர்தம்முலகினுந்தீமைசெய்துழன் - மாவலியவுணர்
கள்வைகுநாட்டினு - மேவெவைவுலகமென்றிசைக்குமன்னவை-காவல்
செய்தலைவரையின்மைகண்டிலம்" "முறைதெரிந்தொருவகை முடிய
நோக்குறின் - மறையவன்வகுத்தனமண்ணில்வானிடை - நிறைபெருந்
தன்மையினிற்பசெல்வன- விறைகளையில்லனயாவைகாண்கிலம்" என்று
கூறியிருக்கின்றார். பெரியபுராணத்திலே "பன்முறையுயிர்களெல்லாம்
பாலித்து ஞாலங்காப்பான் - றன்னெடுங்குடைக்கீழ்த்தத்தநெறிகளிற்
சரித்துவாழ - மன்னரையின்றிவைகுமண்ணுலகெண்ணுங்காலை - யின்
னுயிரின்றிவாழுமியாக்கையையொக்குமென்பர்" என்று கூறியிருக்கின்
றார்; ஆதலாற்குடிகட்கு அரசுவேண்டுமென்பதாயிற்று.

இனி அரசன் உலகிற்சராசரங்களாகியவெல்லாவுயிர்களையுந்தன்
னுயிரைப்போலக்காப்பாற்றுதலாலே யெல்லாவுயிருந்தங்கியிருக்குமோ
ருடம்பாயிருக்கின்றான் என்பதுதோன்ற இராமாயணத்திலே "வயிர
வான்பூணணிமடங்கன்மொய்ம்பினு - னுயிரெலாந்தன் னுயிரொப்ப
வோம்பலாற் - செயிரிலாவுலகினிற்சென்றுநின்றுவா- ழுயிரெலாமுறை
வதோருடம்புமாயினான்" என்று கூறியிருக்கின்றார்.

இனி அரசன் உயிராயிருக்கின்றான்; குடிகளுடலாயிருக்கின்றார்
கள்; உயிர்சும்மாவிருக்கத்தேகம்வருந்தித்தொழில்செய்து அவ்வுயிரைக்
காப்பதுபோலக் குடிகளெல்லாந் தங்கள் சரீரங்களாலுழைத்துத்தொ
ழில்செய்து அரசனைக்காக்கக்கடனுயிருக்கின்றது என்பதுதோன்ற,
நீதிநூலிலே "கோவரியசீவன்குடிகளுடலாவார்- சீவன்சும்மாவிருக்கத்
தேகமுழைத்தோம்புதல்போற் - பூவலயமீதிற்றம்பூட்சிகளினுலுழைத்
துக் - காவலனைக்காக்கக்கடனுங்குடிகளுக்கே" என்று கூறியிருக்கின்
றார்; ஆதலால் நம்முடைய சக்கரவர்த்தியாருக்கு எக்காலத்தும் வேண்

டுங்காரியங்களையூக்கத்துடன்செய்வது நம்முடைய கடனாகிறது. அதுவும் நம்மைக்காத்தற்பொருட்டேயாமென்றறிக.

உலகிலெல்லாவற்றிற்குங்காரணமாயிருத்தல்பற்றி அரசன் வதிருக்கவேண்டுமென்று நம்முன்னோரெல்லாம் நூல்களிலே வாழ்த்துரைகூறியிருக்கின்றார். எவ்வாறெனில், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வையைநீரிலே எதிரேறிச்செல்லவிட்ட திருப்பாசுரத்தில் "வாழ்கவந்தணர் வானவரானினம் - வீழ்கதண்புனல் வேந்தனுமோங்குக" என்றும், திருவிளையாடற்புராணத்திலே "உலகமெல்லாம்புரவலன்செங்கோல்வாழ்க" என்றும், சிந்தாமணியிலே "திங்கண்மும்மாரி பெய்கதிருவறம்வளர்கசெங்கோல் - நன்னெறிதரசனுள்க நாடெலாம் விளைக" என்றுங்கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் நாமும் நம்முடைய சக்கரவர்த்தியாருக்கு இந்நாளிலே செயமங்களமுண்டாயிருத்தல்போலே எந்நாளுஞ்செயமங்களமுண்டாகவேண்டுமென்று ஸர்வேசுவரனைத்திரிகரணங்களாலும் வேண்டிக்கொள்வோமாக.

திருவாசகத்திலே "வாழ்த்துவதும் வானவர்கடாம்வாழ்வான்" எனக்கூறியிருக்கின்றார். இதன்கருத்து:—சுவாமி யுன்னைத்தேவர்கள் வாழ்த்துவது எதன்பொருட்டென்றால், தாம் வாழும்பொருட்டேயாம் என்பதே. அதுபோலவே நம்முடைய சக்கரவர்த்தியாருக்கு எக்காலமுஞ்செயமங்களமுண்டாகவேண்டுமென நாம் சர்வேசுவரனை வேண்டிக்கொள்வது நம்பொருட்டேயாமெனக்கொள்க.

சுபமங்களம்.

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறையாதீனவித்துவானும், மதுரைத்

தமிழ்ச்சங்கத்துச் சைவநூற்பரிசோதகருமாகிய,

ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

7—10—18.

பிழைதிருத்தம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கசு - பகுதிசு-பக்கம் கூகஎ.) மூன்றாவது வரியிலுள்ள முப்பத்தோரெழுத்துக்களை, என்பதை முப்பதெழுத்துக்களை என்று திருத்திக்கொள்ளவும்.

இங்ஙனம்,

நவநீதகிருஷ்ணன்.